

ועדת תרבות

ה' ניסן תשפ"ו
23 מרץ 2026
סימוכין: 2026-0103-176

**דוח משיבה מספר 5 של ועדת תרבות
שהתקיימה ביום ראשון, ה' באדר תשפ"ו (22.02.26)**

השתתפו:	מר יוסי חביליו	סגן ראש העיר ויו"ר הוועדה
	מר אריה קינג	סגן ראש העיר
	גבי יעל ביטון דה לנגה	חברת הנהלה
	מר אריאל יקותיאל גולן	חבר הנהלה
	מר יוחנן ויצמן	חבר הנהלה
	מר יהודה פרוידיגר	חבר הנהלה, מ"מ של חגית משה
לא השתתפו:	מר ישראל קלרמן	סגן ראש העיר
	מר אהרון בלומנשטוק	חבר הנהלה
	מר צביקה אסולין	חבר הנהלה
	גבי מרים סלע	חברת הנהלה
	גבי רונית אחדות חודז'ייב הכהן	חברת הנהלה
נכחו:	גבי תמר ברלינר	מנהלת אגף תרבות ואומנויות
	מר אלי כהן	ממונה על מוסדות תרבות וסגן מנהל אגף
	גבי איילה תורג'מן	ממונה על היכלות התרבות
	גבי רחל צבעוני	ממונה על אמנויות הבמה
	גבי הילה סמוליאנסקי	ממונה על האמנות החזותית
	גבי דניאל רוזנברג	מנהלת תכנית היתרון הירושלמי
	גבי בת שבע ווינקוב	רכזת מגזר כללי היתרון הירושלמי
	מר תומר בלילי דגן	מנהל החינוך לאמנויות
	גבי טל גבע	רכזת חברתית אורט מינקוף
	גבי תמי כספי	מנהלת אורט מינקוף
	גבי הדס גודמן	מנהלת מדרשיית עלמא אמונה
	מר נאור רובין	מנכ"ל תנועת תרבות
	גבי יעל שמר	עוזר לסגן ראש העיר ויו"ר הוועדה

מזכירת הוועדה: ליאת זכאי

ועדת תרבות

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

נושא הישיבה: חינוך לתרבות והיתרון הירושלמי

1. דברי פתיחה – מר יוסי חביליו, סגן ראש העיר ויו"ר הוועדה

מר יוסי חביליו, סגן ראש העיר ויו"ר הוועדה פתח את הישיבה וברך את הנוכחים.

מר חביליו הדגיש את חשיבות קידום החינוך לתרבות והחיבור ליתרון הירושלמי, וציין כי הישיבה תתמקד בממשק שביניהם וכיצד ניתן להגדיל את ביקורי הנוער במוסדות התרבות השונים.

2. סקירת הנושא כחלק מפעילות האגף

א. גב' תמר ברלינר, מנהלת אגף תרבות ואומניות
גב' תמר ברלינר סקרה את נושא החינוך לתרבות כחלק מהפעילות השוטפת של האגף. היא ציינה כי עולם החינוך והתרבות הוא חלק מציר ארוך שתחילתו בגיל הרך ועד התיכון ובכלל. בשנים האחרונות הושם דגש ביצירת הדור הבא של אומני התרבות.

ב. גב' רחל צבעוני, ממונה על אמוניות הבמה
גב' צבעוני הוסיפה כי ישנו מגוון תרבותי רחב לצריכת תרבות בהתאמה לכל גווי וצורכי העיר, וציינה מספר פרויקטים בעלי ממשקים משותפים, כגון: מרכז נורית קציר – חינוך לתיאטרון, ופרויקט "עיר מנגנת" בהובלת המרכז העירוני למוסיקה ומינהל חינוך.

ג. דיון בהשתתפות המוזמנים – עובדי עירייה ואורחים נוספים

מנהלי המחלקות השונות בתחום מוסדות תרבות, אמונות והיכלי תרבות הדגישו את תפקידם כמחוללי תרבות, תוך שימת דגש על הנגשת תרבות גבוהה והובלת תוכן יצירתי וחוויתי. דוגמה לכך היא פרויקט "חינוך לאמונות", אשר מהווה גשר בין עולמות החינוך והאמונות ומייצר חוויות משמעותיות לתלמידים.

במסגרת הדיון הוצגה תוכנית 'היתרון הירושלמי', בה בתי ספר יסודיים נחשפים לביקורים במוסדות תרבות עירוניים, בסבסוד העירוני. התוכנית מאפשרת לתלמידים להכיר את עולם התרבות המקומית ולחוות אותו מקרוב, תוך העמקת ההיכרות עם מוסדות התרבות בעיר.

בדיון בין המשתתפים ומנהלי מוסדות התרבות עלתה חשיבות הרחבת הפלטפורמות לחינוך א-פורמלי ולהנגשת תכני תרבות לכלל התלמידים, תוך דגש על הכנסת עולם התרבות מגיל צעיר. המשתתפים הדגישו את הצורך בהגברת שיתופי הפעולה בין מוסדות התרבות לבין יוצרים ואמנים, כולל פיתוח מוצרים ייחודיים והעמדת יצירות אמנים במרחבים ציבוריים. כמו כן, עלתה המלצה להקים מועצת נוער לאמונות בשיתוף העירייה, וכן להרחיב את תוכנית היתרון הירושלמי גם לתיכונים, כדי להעמיק את חשיפת הדור הצעיר לתרבות העירונית והאמונות המקומית.

ועדת תרבות

ד. סיכום – מר יוסי חביליו, סגן ראש העיר ויו"ר הוועדה

מר יוסי חביליו, סגן ראש העיר ויו"ר הוועדה, סיכם את הישיבה והדגיש את החשיבות של ההמלצות שעלו במהלך הדיון, וציין כי יפעל לבחון ולקדם את יישום החלקים המרכזיים מהן.

בנוסף, עלתה הצעה לקדם מפגש בין אגף תרבות לבין מנהלי בתי הספר התיכוניים בעיר. מטרת המפגש לבחון אפשרות לשיתופי פעולה, לתאם ולהנגיש מידע, לאפיין צרכים ולחזק תהליכי עבודה ברורים בין מנח"י, אגף התרבות ומוסדות התרבות בעיר. כך יוכלו כל הגורמים לפעול במשותף לקידום מטרות החינוך לתרבות ולשיפור הממשק בין מערכת החינוך למוסדות התרבות.

לסיום, יו"ר הוועדה הודה לכל העוסקים במלאכה על עבודתם הטובה.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

בברכה,

יוסי חביליו
סגן ראש העיר
יו"ר הוועדה

ועדת תרבות – תמליל

מקום ההתכנסות: אולם מועצה 1

תאריך הוועדה: ה באדר תשפ"ו (22.02.2026)

מזכירת הוועדה: ליאת זכאי,

שעת תחילת הוועדה: 16:00

שעות סיום הוועדה: 17:41

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M R ג ו ים

יו"ר יוסי חביליו :

טוב יאללה שניה שניה שלום לכולם. רגע איפה מנהלי בתי הספר הגיעו? הנה אה, אה, הם מכירים מה נשמע? טוב אז נעשה סבב. אותו אני מכיר אבל אולי אותך אני לא מכיר. אז בוא נתחיל עם דברי פתיחה ואחרי זה נעשה סבב ואחרי זה.

ליאת זכאי :

לא תעשה סבב זה דווקא רעיון טוב נראה מי אנחנו מדברים.

יו"ר יוסי חביליו :

רגע לפני הפתיחה דקה אני אגיד שני משפטים ונעשה.

ליאת זכאי :

ואז את כל מה שאתה רוצה.

יו"ר יוסי חביליו :

כעיקרון המטרה אני מחזיק תיק תרבות ואין ספק שחינוך ותרבות.

ליאת זכאי :

(לא ברור) סליחה כן.

יו"ר יוסי חביליו :

זה הדבר הכי חשוב להקנות לילדים הצעירים את הערכים של התרבות. אני זוכר שהייתי ילד יש דברים שאני עד היום זוכר שהייתי הולך לסרטים מטעם העירייה ועוד כל מיני דברים כאלה וזה גם השפיע עליי. אז זה בעצם המטרה של מה שקורה פה היום איך אנחנו מגבירים? שאלה אתה מפריע לי בבקשה, אלעד מפריע. איך אנחנו מגבירים את הפעילות של התרבות בבתי הספר? איך אנחנו מגבירים את החינוך ותרבות שאנחנו גם נוציא אזרחים ואנשים בוגרים שיותר צורכים, אולי גם פעילים, בתחום התרבות. הנושא השני שאולי גם יותר נשמע מתמך איך אנחנו משיגים מה שנקרא win win ומסייעים בדרך זה גם למוסדות התרבות, שאנחנו יודעים שמוסדות התרבות נמצאים על הקשקש ובקשיים כמעט תמידיים, בטח עם קורונה ומלחמה, אנחנו יודעים שבירושלים אולי לעומת מקומות אחרים אין לנו מספיק צרכנים של תרבות, בטח התרבות שאני רוצה אותה הליברלית, אחרים יגידו אחרת, ולכן יש לנו פה כוח גדול מאוד של ילדים ומבוגרים, גם יסודי וגם תיכון, שגם אנחנו רוצים שיצרו תרבות וגם נסייע למוסדות תרבות זהו אז אנחנו נעשה סבב, תמך תדבר, אני גם ביקשתי מדניאל שאני לראשונה מכיר אותה שאולי תספר לנו גם על היתרון הירושלמי, אני הבנתי שהוא קיים ביסודי ולא קיים בתיכון אז למה? האם אנחנו רוצים שיהיו בתיכון? אז זה נשמע גם עם מנהלי בתי הספר, וכמובן יש פה את הצוות הבכיר של אגף תרבות בחלקו אז הם יגידו. זהו נתחיל יוסי חביליו סגן ראש העיר ומחזיק תיק תרבות.

יעל ביטון דה לנגה :

יעל ביטון דה לנגה המכונה יעלה, ואני מחזיקת תיק התיירות מעשייה של יוסי.

הדס גודמן :

הדס גודמן מנהלת מדרשית עלמא אמונה ז' עד י"ב בכמה (לא ברור).

גל רובין :

גל רובין מנהל תנועת תרבות.

יהודה פרודינגר :

יהודה פרודינגר חבר מועצה.

אלדד רבינוביץ :

אלדד רבינוביץ חבר מועצה.

יאיר גולן :

יאיר גולן חבר מועצה ומחזיק כמה תיקים בתרבות.

יו"ר יוסי חביליו :

תפנה תשומת ליבה.

אסתי כהן :

אני מתמללת.

יו"ר יוסי חביליו :

מה?

יו"ר יוסי חביליו :

יש לך שם, את בן אדם מה שמך?

אסתי כהן :

אסתי כהן.

יו"ר יוסי חביליו :

איך? אסתי כן.

תומר :

אני תומר מנהל התיכון לאומנויות.

ליאת זכאי :

ליאת מזכירות העירייה.

בת שבע :

בת שבע רכזת היתרון בירושלים.

דניאל רוזנברג :

דניאל מנהלת תוכנית היתרון הירושלמי.

רחל ציבעוני :

רחל צבעוני הממונה על אומנויות הבמה.

אלי כהן :

אלי כהן סגן מנהלת האגף לתרבות ממונה על מוסדות התרבות.

תמר :

אני תמר אני מנהלת אגף תרבות ואומנויות.

איילה :

אני איילה אני ממונה על היכלות התרבות בעיר.

יו"ר יוסי חביליו :

וגם הגיע יוחנן ויצמן עכשיו פה מאחורה.

יוחנן ויצמן :

תודה שאתה מציג אותי.

יו"ר יוסי חביליו :

מה אתה היית בסבב.

יוחנן ויצמן :

אחראי על התרבות של (לא ברור).

יו"ר יוסי חביליו :

אז קודם כל אני באמת אומר פעם שנייה אני לא הייתי ב, כן בבקשה.

יעל שמר :

אני העוזרת של יוסי.

יו"ר יוסי חביליו :

יעל שמר העוזרת שלי המצטיינת אחרי התערבות בלשכת יוסי חביליו. יש שיפור מאז שהיא נכנסה
אני מקווה שאתם רואים ואם לא אתם צריכים להתבייש. אה יופי מי הגיע?

ליאת זכאי :

שבי תמי. אהלן תמי.

תמר :

מה נשמע יוסי? מה שלומך?

יו"ר יוסי חביליו :

בסדר.

ליאת זכאי :

כולם רשמו בינתיים את השמות?

יו"ר יוסי חביליו :

טוב. אז אני חוזר שאני עוד לא ראיתי נוכחות כל כך גדולה של חברי מועצה אולי בהמשך נשמע למה,
אבל זה דבר טוב בסך הכל. תמיד אנחנו מחפשים לפורום ואין לנו מספיק אז כנראה שהנושא הזה
חשוב ומעניין. מי את אני שואל ואז אני עושה פשלות אבל אין ברירה.

טל גבע :

טל גבע מאורט מינוף. אני רכזת החברתית של בית הספר.

יו"ר יוסי חביליו :

קדימה תמר בבקשה.

תמר :

אני אגיד ממש רק בהקדמה כי אני אומרת מלא מילים וְתַמִּיד את אותם מילים, אגף תרבות אחראי ואמון על הסתכלות כוללת (לא ברור) בכל העיר בענייני התרבות ואנחנו מקדמים בכמה ערוצים ואני אתן בעצם לצוות, לצוות הבכיר שלי לספר לכם מה אנחנו עושים בתחום של חינוך ותרבות. בעצם האגף מטפל בכל מה שקשור בקידום אמנים ויוצרים, בכל מה שקשור בתרבות בשכונות, במוסדות התרבות ובחלון הראווה בפיתוח הכלכלי של העיר את כל אלה אתם מכירים באמצעות מנהלי מחלקות. נגיד המחלקה למחול עושה את כל הדברים שאני אמרתי. ואחד מהמעגלים החשובים מאוד שהאגף עסוק בהם זה חינוך לתרבות, בעצם אין שום זכות קיום לאגף תרבות אנחנו לא איזה ארגון שמפיק אירועים, בעצם זו האחריות שלנו כלפי העיר ותושביה להיות אלה שדואגים שיהיה כאן את צרכני התרבות של העתיד ובמקביל גם את יצרני התרבות של העיר, ואת זה אנחנו עושים באמצעות כל מה שיש, כל הכלים שיש לאגף להציע גם באמצעות הספריות, גם באמצעות היכלות התרבות, וגם באמצעות תמיכה במוסדות תרבות, גם באמצעות חממות תרבות לאומנים, גם באמצעות פעילות בשכונות, מרכזים עירוניים, עושים את זה באמת לרוחב היריעה אבל זה באמת חשוב שאתם תכירו שזה אחד מארבעת או חמשת הדברים שמובילים את האגף קדימה וזה החינוך לתרבות. בשנים האחרונות הדבר שקוראים לו חינוך לתרבות שהוא מתורגם ליתרון הירושלמי נמצא במנחי, אני מניחה שדניאל תספר על זה ועל המעבר שהתקיים ממש לאחרונה שזה חזר בחזרה למנהל תרבות, אבל אני אתן לצוות שלי לספר לכם יותר לעומק מה, מה האגף, מה הפעולות של האגף פנימה ולעומק בכל מה שקשור לחינוך התרבות. אני רק אגיד יושבים כאן מנהלי בתי ספר אבל לפחות מבחינת האגף חינוך לתרבות מתחיל הרבה, הרבה, הרבה לפני גיל בתי הספר ובוודאי הרבה לפני גיל התיכונים, אנחנו נוהגים לומר שאולי המפגש הראשון עם תרבות ועם חינוך לתרבות הוא דווקא באולמות של הספרייה, אז גם הספריות מבחינתי הם משאב מאוד גדול ומרכזי בעיר הזו לתרבות, תחשבו עליכם, תחשבו על ילדיכם או המכרים שלכם בעצם המפגש הראשון שלנו עם תרבות הוא בשעת סיפור בספרייה, זו הפעם הראשונה שאנחנו פוגשים תרבות מאורגנת, ובתוך הדבר הזה אנחנו מייצרים ציר באגף שמתחיל ממש מהגיל הרך ופוגש את האנשים עד שהם נהיים מקצועיים. למשל מנהלי מוסדות תרבות, או מנהלי מוזיאונים, או מנהלי היכלות תרבות, אז אנחנו בעצם מחזיקים את כל ציר הפעולה הזה. ועוד דבר אחרון שחשוב לי להגיד זה שעל אף שיש כאן מנהלי בתי ספר כשאנחנו מדברים על החינוך התרבותי אנחנו מדברים גם על לייצר את הדור הבא של יצרני התרבות, זאת אומרת לדאוג שאותם אמנים צעירים שגדלים פה ואתם וודאי יודעים שיש בירושלים את כמות האקדמיות הגדולה ביותר שקשורה בתרבות ובאמנות, יש כאן 11 בתי ספר שבעצם מוציאים במרכאות לשוק את הסטודנטים, את הדור הבא של יצרני התרבות, והמטרה שלנו היא להשאיר אותם, להשאיר אותם בירושלים ולגרום להם לפעול כאן ולא ללמוד בירושלים ואחרי זה לפתוח תערוכות בתל אביב דווקא. אז זו ההתייחסות האגפית שלנו.

יו"ר יוסי חביליו :

לא אבל עכשיו נשמע פירוט או קודם מדניאל?

תמר :

אנחנו נשמע נראה לי קודם את הפירוט של האגף ואחרי זה נשמע בעצם את החיבור של זה.

יו"ר יוסי חביליו :

אבל מה שאני מבקש, כי את הצעת מניפה מאוד רחבה.

תמר :

נכון.

יו"ר יוסי חביליו :

אבל מכיוון שאנחנו פה הזמנו מנהלים אז הספריות זה בסדר, יכול להיות שפעם הבאה צריכים להביא גם את וועד ההורים, אבל אם אפשר באמת לתת את המיקוד כמובן בצעירים לא כי, יש לנו הרי ישיבה נפרדת איך משאירים צעירים בירושלים, אז זה לא מטרת הישיבה הזאת, ומכיוון שיש לנו רק שעה וחצי אז להתמקד באמת בצעירים וילדים ובבתי הספר.

תמר :

אני חושבת שהצעירים, הכי קרובים לפגוש את הצעירים שאנחנו מדברים עליהם זה דווקא חבריה שיושבים פה. בסוף מהם הם יוצאים לאקדמיות ואם הם ידעו שיש להם בעיר הזו לאן לגדול, לאן לצמוח, למי להציע הצעות ולמי להביא רעיונות שאנחנו יכולים לתכלל אותם בתוך מה שיש לנו להציע, טוב להם לדעת.

יו"ר יוסי חביליו :

בסדר אז אתם אנשי בתי הספר אתם תצטרכו אחרי זה להגיד מה יש ומה אתם רוצים שיהיה. בבקשה שהדאגה שלך תמר.

רחל ציבעוני :

טוב היי נעים מאוד לכולם ותודה על הישיבה היא סופר חשובה. אז תמר באמת דיברה כאן על המון המון דברים, אני אגיד גם על תכף נרד לרזולוציה של הדברים שאנחנו, שלפחות אני אמונה עליהם באומנויות הבמה, אז אני אגיד שהנושא הזה של חינוך לתרבות מייצר בעצם את צרכני התרבות העתידיים שלנו, וצרכני התרבות הם תושבים בעיר, והם אלה שיישארו בעיר אחר כך, והדבר הזה הוא לא רק חינוך הוא הרבה מעבר לחינוך הוא מייצר כאן ציר מאוד מאוד משמעותי. אני אגיד גם על המגוון של תרבות שלא כולם צורכים תרבות, נחשפים לתרבות בבתים שלהם, או נחשפים לתרבות מגוונת בבתים כל אחד בא עם סל הערכים שלו ואני חושבת שיש מקום באמת העיר הזאת מציעה כל כך הרבה ומתאימה את התרבות, כל אחד לפי המקום שהוא בא ממנו, לפי הסט ערכים שלו. אז אני מדברת כאן גם על חשיפה, גם על צרכני תרבות עתידיים, גם לייצר כאן דור ותעשייה של תרבות. לגבי בתי הספר תכף נרד לרזולוציה ולגבי בתי הספר שיושבים פה אני כן אדבר על ממשקים משותפים, האם יש ממשקים משותפים? האם הם יכולים להיות ממשקים משותפים? כשאני אומרת ממשקים

משותפים אני מדברת עירייה ובתי ספר, עירייה אגף תרבות לצורך העניין בבתי ספר, זה זה נושא שצריך להבין אותו האם בכלל יש לו היתכנות? האם יש לו כדאיות? האם הוא צריך להיות בכלל? יכול להיות שלא שיש הפרדה, אז זה גם משהו שצריך אני חושבת לא עכשיו אבל, או שכן עכשיו, לדבר על ממשקים משותפים. לרזולוציה שלי שאני אמונה עליה אז יש לנו בעצם אנחנו מתחילים.

יו"ר יוסי חביליו :

(לא ברור) מקדים מה אנחנו עושים כדי לקדם את כל הדברים האלה?

רחל ציבעוני :

אז אני אספר. אנחנו בעצם מתחילים יש לנו 2 מיזמים, שני פרויקטים או איך שנגדיר את זה. קודם כל יש לנו את נורית קציר, מרכז נורית קציר זה מרכז שהוא יושב בסמוך לתיכון לאומנויות, זה המרכז היחידי העירוני בירושלים שמחנך לתיאטרון כלומר מחנך מכיתה ג' ועד סוף התיכון, אין עוד מרכזים, יש חוגי תיאטרון אני לא אומרת שיש חוגי תיאטרון במנהלים קהילתיים וכו', אבל כמרכז עירוני מקצועי שהוא הוציא ממנו גם שחקנים ושחקניות זה המרכז העירוני היחידי שיש עליו, הוא סופר מקצועי, מנהלת אותו מנהלת מקצועית מאוד והוא מחנך לתיאטרון. עכשיו הוא לא מחנך רק למשחק על במות גם לזה אבל גם מה זה תיאטרון חוצות? מה זה לעשות קרקסנות? משנות מה זה להופיע בפסטיבלים? בעבר היינו מופיעים גם בחול היום זה קצת יותר מורכב, אבל להופיע בפסטיבלים, להופיע בחוצות, בפס תרבות וכו'. אז זה מרכז סופר משמעותי שמחנך לתיאטרון מכיתה ג' ואילך.

יו"ר יוסי חביליו :

מי מגיע למרכז? כל ילד או רק המיוחדים שעוסקים באמנות?

רחל ציבעוני :

כל ילד שרוצה.

יו"ר יוסי חביליו :

שרוצה.

רחל ציבעוני :

שרוצה.

יו"ר יוסי חביליו :

אבל לא כל הכיתה מכה אחת?

רחל ציבעוני :

לא כל הכיתה ממש לא, אנחנו לא, זה חינוך אה פורמלי, זה חינוך אחר הצהריים אז כל הילדים והילדות בירושלים שרוצים לפתח קריירה בתיאטרון או סתם להשתעשע ברעיון יכולים לבוא, זה חוג הוא גם עירוני אז הוא לא מאוד יקר ולגמרי מוזמנים. יש לנו את, בכלל המחלקה לתיאטרון מייצרת עוד חינוך לתרבות, היא מייצרת הצגות בשכונות וכו', והיא באמת אני מדברת רק על באמת החינוך, היא עושה עוד הרבה מאוד דברים אחרים אבל חינוך לתיאטרון. יש את המחלקה למוסיקה, יש את המרכז העירוני למוזיקה ויש את פרויקט עיר מנגנת, זה פרויקט.

יהודה פרודינגר:

אפשר אני אומר.

רחל ציבעוני:

בטח אפשר.

יהודה פרודינגר:

את מדברת על הנגשת תרבות, והנגשת מוסיקה, והנגשת תיאטרון לנוער וצעירים, ויש חינוך לתרבות.

רחל ציבעוני:

אני לא מדברת.

יהודה פרודינגר:

להסביר לאנשים, לילדים שמגיעים לבית ספר למה חשוב לצרוך תרבות, ליהנות מתרבות, למה חייבים שתהיה תרבות בעיר.

תמר:

אנחנו לא מסבירים.

יהודה פרודינגר:

אז אני שואל כי הנושא.

רחל ציבעוני:

אז אני אסביר.

יהודה פרודינגר:

אפשר לחנך פה, או השאלה כשאומרים חינוך לתרבות, שסגן ראש העיר יוסי חביליו התכוון לדבר על חינוך לתרבות האם הוא דיבר על הנגשת תרבות.

רחל ציבעוני :

לא, לא, לא, זה שני דברים שונים, אני אסביר.

יו"ר יוסי חביליו :

חינוך לתרבות, להסביר לאנשים למה תרבות זה משהו שחשוב שיהיה.

רחל ציבעוני :

קודם כל תודה על השאלה ועל הדיוק ואני אסביר. כל מה שאמרתי על נורית קציר ועכשיו כשאני אגיד על עיר מנגנת זה חינוך לתרבות, מה זה אומר? זאת אומר באמת לרכוש, שנייה, לרכוש ידע יכולות וחיפה, כל סל, סל, הסל הזה, הכישורים, היכולות, החשיפה וכולי כל זה, הוא, כל זה נכלל בחינוך לתרבות. עכשיו מה זה רק חשיפה? חשיפה שבית ספר לוקח את הילד שלי, יש ילד הקטן שלי הוא נמצא בתיכון, לוקח אותו לראות הצגה בבית העם.

יו"ר יוסי חביליו :

כן לזה (לא ברור).

רחל ציבעוני :

גם זה, גם זה חינוך אבל זה ברמה, אני כן אגיד שזה יותר חשיפה, כי ברגע שאנחנו עושים משהו נקודתי, לוקחים כיתה, תראו הצגה תחזרו לבית הספר, זו חשיפה זה לא בהכרח חינוך, זה לא בהכרח חינוך, חינוך זה שאתה בא למקום אם זה במסגרת בית ספר, אם זה במסגרת א-פורמלית, ואתה באמת לומד לומד מקצוע, לומד איזשהו תחום באופן מאוד מאוד מעמיק. זה יותר חינוך לתרבות, זה יכול להיות במסגרת בית ספר, זה יכול להיות בכל מיני מסגרות, אבל זה חינוך. אז יש הבדל בין חינוך לבין חשיפה שלוקחים מבית ספר מחזירים ובזה זה נגמר, זה לא אומר שאנחנו חונכים זה אומר שאנחנו חשפנו, זה שני דברים שהם משיקים אך שונים, אם אני עניתי לשאלתך. אני כן אגיד רגע.

יו"ר יוסי חביליו :

אני רק אגיד משהו כללי לא קשור אלייך, אם אפשר כרגע אולי לא לשאול או לקצר אולי נעשה עוד סבב כדי לשמוע.

רחל ציבעוני :

אני רק אגיד לגבי עיר מנגנת.

יו"ר יוסי חביליו :

אנחנו נעבור את כולכם אבל אם אפשר רק לקצר.

רחל ציבעוני :

אין בעיה אני אגיד לגבי עיר מנגנת זה עוד פרויקט, פרויקט שבעצם נושק למנחי, אני אגיד שני פרויקטים. אחד עיר מנגנת שזה בעצם לחנך לנגן, ללמד לנגן בבתי ספר וזה משהו שהמרכז העירוני למוסיקה באמת אמון עליו ביחד עם מנחי ואנחנו עושים אותו בצורה מאוד מקצועית, נותנים כלים וכו מגיל מאוד מאוד צעיר אני אתן.

יהודה פרודינגר:

זה אפשר לרכוש מהגפן?

רחל ציבעוני:

אם זה נמצא, אני לא חושבת שזה נמצא במסגרת גפן אבל אני לא יודעת, אני צריכה לבדוק את זה אני לא חושבת, אבל זה בתי ספר, יכול להיות שכן בתי ספר בוחרים.

תמר:

מה השאלה?

רחל ציבעוני:

אם זה עיר מנגנת במסגרת גפן?

תמר:

לא.

רחל ציבעוני:

לא אני לא חושבת שזאת מסגרת גפן.

יהודה פרודינגר:

אז איך בית ספר מקבל את זה?

רחל ציבעוני:

מקבל בחוץ.

תמר:

הוא צריך, מנהל בית ספר צריך לסגור את זה יש איזשהו תקציב, בית ספר נותן חלק התשלום בפועל בוודאי מתבצע אבל זה מסלול קצת שונה צריכים, להיכנס לתוך פרויקט ויש מאחורי פרויקט עיר מנגנת מחויבות מאוד גדולה, זה כמו בערים אחרות יש נגיד את זה בשחמט או דברים מהסוג הזה כי בית ספר צריך לרצות את זה. אנחנו כמובן בשאיפה להגדיל את זה לכל בתי הספר בעיר שזה יהיה פרויקט עירוני מתקצב.

רחל ציבעוני :

אני אתן עוד דוגמא.

יהודה פרודינגר :

אי אפשר להזמין את זה שאפשר יהיה לקבל את זה מהגפן?

תמר :

איזה בית ספר ירצה.

רחל ציבעוני :

זה לא, זה לא, זה לא, זה לא.

תמר :

זה הגפן זה האופן אבל זה לא, זה לא.

יהודה פרודינגר :

(לא ברור) הבית ספר יביא כסף.

רחל ציבעוני :

אי אפשר, הוא מנהל תקציב, בתי הספר מנהלים תקציבים.

תמר :

הגפן בהקשר הזה היא מהווה יותר כמו פנקס צ'קים ופחות על שיווק של זה.

רחל ציבעוני :

אני אתן דוגמה לעוד איזה פרויקט אחד קטן שדווקא בחינוך הלא פורמלי ודווקא במזרח העיר. אנחנו מרכז עירוני למוזיקה במשך שנים עבד, הוא בעצם חינוך למוזיקה את הצוענים, את ילדי הצוענים, אנחנו בעצם לימדנו אותם לנגן בכלי הקשה, בדרבוקות ותופים, ומאז זה באמת במקום שישתובבו ברחובות כל היום הם גם למדו לנגן, ויצאו מזה נגנים ואפילו יש מישהו שהקים קבוצת מתופפים וכו. אז זו דוגמה לאחד הפרויקטים הא-פורמליים הכי, הכי מנותקים אבל זה חינוך ותרבות אז, ויש עוד ועוד אבל זה.

יו"ר יוסי חביליו :

טוב מי הבא בתור תמר?

תמר :
אליעזר.

אלי כהן :
בואו נציג, כמה מילים על תחום המחול שהוא לא באחריות הישירה שלי אבל היא לא נמצאת פה אז כדאי להציג, מנהלת המחלקה היא עינת רז גלברמן, היא מפעילה שני בתי יעל שהם מעודדים קידום של אמנים צעירים בתחום המחול, צעירים זה ילדים לא צעירים זה לא ילדים אמנים צעירים בתחום מחול זה סטודנטים וצעירים

יו"ר יוסי חביליו :
נעשה אולי משהו אחר.

אלי כהן :
סבבה אבל היא גם בקשר. אז המרכז העירוני למחול זה הורה ירושלים שמפעיל להקות ייצוגיות ושיש לו גם.

יו"ר יוסי חביליו :
שזה ילדים.

אלי כהן :
וזה גם ילדים ונוער וגם בוגרים אבל שמה, שזה הורה ירושלים זה תאגיד עירוני אז יש תוכניות שנותנות מענה, כמו שאצל רחל נמצא המרכז של נורית קציר ושל המוזיקה של, מרכז המוזיקה העירוני, אז המרכז העירוני למחול הוא של הורה ירושלים אבל המענה, מעבר לזה יש גם מענה פרטי רחב של חוגים גם במנהלים הקהילתיים, אז לגבי המחול. בכובע שלי כממונה על מוסדות התרבות אנחנו באופן עקרוני בכלל בעבודה עם מוסדות התרבות שבעינינו הם מחוללי התרבות האמיתיים בעיר, אנחנו לא מכותיבים להם מה לעשות, לא בתכנים של היצירה, ולא בתחום של החינוך לתרבות. לחלק לא קטן ממוסדות התרבות הגדולים כמו המוזיאונים יש מחלקות שהן מחלקות חינוך, שהן פעילות, והן עובדות, והן נמצאות בממשקים עם העירייה על פי המחלקות השונות, חלק עובדים עם דניאל (לא ברור) הירושלמי וחלק עובדים עם נאור בתוכניות פיתוח כאלה ואחרות, וכשיש לחלק ממוסדות התרבות תוכניות שגם מדברות גם על תוכניות אמנותיות או פרויקטים אמנותיים, וגם עם ממשקים של חינוך לתרבות אז יש להם מסלולי תמיכה שהם יכולים להגיש לנו בקשות לתמיכה ואנחנו דנים בהם על פי התבחינים, בכל שנה אתם פוגשים אותנו בוועדות שחלק מהפרויקטים האלה הם גם בתחום של חינוך לתרבות חלקם גם לא.

יו"ר יוסי חביליו :

אבל בכל זאת אני שואל אותך על המוזיאון למשל מוזיאון ישראל אולי דניאל תרחיב, אז האם באמת הם מספיק עובדים מול בתי הספר אולי המנהלים יגידו?

אלי כהן :

אז אני אסביר. מוסדות התרבות שאנחנו תומכים בהם ומתקצבים אותם אנחנו בקשר איתם ואנחנו נמצאים בקשר עם הגורמים העירוניים שעובדים איתם לגבי הממשקים של התלמידים בבתי הספר יסודיים ותיכוניים, וככל המחלקות המקצועיות במנחי או במקומות אחרים צריכים את עזרתנו או את התערבותנו, אז אנחנו נמצאים שם אבל מוסדות התרבות.

יהודה פרודינגר :

עדיין יש כניסה חינם למוזיאון לנערים ולתלמידים?

נאור ריבקין :

וגם יש להם את אגף הנוער הם עושים שם דברים מאוד יפים.

אלי כהן :

אבל מוזיאון ישראל הוא דוגמה מצוינת למוזיאון גדול הכי גדול בעיר שיש לו מחלקת חינוך גדולה והרבה תוכניות, רוב מוסדות התרבות, או לא יודע אם רובם אבל הרבה מוסדות, מוסדות התרבות בעיר יש להם תוכניות חינוכיות והם נמצאים בגפן, ונמצאים בקשר עם מנחי ודניאל תרחיב בזה כי זה שלה היא מכירה את זה הכי טוב

יו"ר יוסי חביליו :

אז אתה (לא ברור).

תמר :

אולי שווה רגע להגיד עוד משהו שוב כשאנחנו מדברים על מוסדות התרבות אנחנו מדברים על מוסדות תרבות שהם מתוקצבים על ידי משרד התרבות, זה אומר שבסיס התקצוב שלהם בוודאי במוזיאונים יש קומפוננט, יש מרכיב שמדבר על חינוך לתרבות, הם נמדדים מספרית על כמה תלמידים.

יו"ר יוסי חביליו :

יש להם אינטרס כלכלי.

תמר :

הם מחנכים משרד החינוך לא מעביר כסף למוסדות התרבות, משרד התרבות מעביר ושומר על האינטרסים גם של משרד החינוך, אתם מבינים? זאת אומרת מוזיאון צריך לדווח כמה תלמידים היו לו בשנה, הנתון הזה הוא קריטי לתקציב שלו בדיוק.

יו"ר יוסי חביליו:

לכסף שהוא יקבל. אז יש להם מוטיבציה.

תמר:

יש להם מוטיבציה.

יו"ר יוסי חביליו:

ואנחנו בודקים שהם באמת עושים את זה כמו שצריך?

תמר:

משרד, אנחנו לא עושים אחרי משרד התרבות אנחנו עושים בגזרה שלנו, בתבחינים שלנו.

יעל ביטון דה לנגה:

זה תבחין לגמרי.

תמר:

כן נכון. תבחין דרמטי כן.

יהודה פרודינגר:

אז זה תנאי סף.

תמר:

לא תנאי סף, תנאי סף להיות מוסד תרבות זה תנאי סף אחרים לגמרי, אם אתה מוזיאון אז אתה צריך לחנך גם ילדים אבל אם אתה להקת מחול אז פחות למשל, ללא תנאי סף.

יו"ר יוסי חביליו:

מי הבא בתור באגף?

תמר:

נראה לי איילה ואז הילה שהצטרפה והילה תצטרכי גם להציג את עצמך כי את הצטרפת אחרי אז.

איילה:

אוקיי אז בהיכלות התרבות, יש לנו שלושה היכלות תרבות, בית העם, פסגת זאב, וברמות. אני רואה את זה כמוסדות שלגמרי מחנכים לתרבות, מנגישים תרבות אני יכולה להגיד לכם שאנחנו ואנחנו מביאים תרבות גבוהה עם כל החוויה של להיכנס להיכל תרבות לשבת באודיטוריום ממוזג עם מערכות תאורה והגברה, ואת כל החוויה של באמת חוויה תרבותית, חוויית תיאטרון. מעבר לזה שיש גם תוכן אם זה למבוגרים שזה תוכן רפרטוארי מאוד מאוד גבוה של כל ההצגות שקורות בכל הארץ, בכל התיאטראות הכי טובים, הכי מובילים עם הצגות שמופיעות בתל אביב, וכמובן רגע אם אני מתייחסת לילדים כי אני חושבת שגם, גם למבוגרים אנחנו עשינו גיים צ'יינג'ר מטורף עם אוכלוסייה מאוד גדולה שפעם ראשונה עשתה מנוי.

יו"ר יוסי חביליו :

בסדר זו ישיבה אחרת אילה עכשיו אנחנו פה.

איילה :

אתה צודק ואני אגיד לך רק שכשזה נכנס הביתה כבר מתחיל דיבור אחר על תרבות ועל בכלל ועל תיאטרון.

יו"ר יוסי חביליו :

טוב אני רוצה שהילד יביא את האבא בישיבה הזאת לפחות.

איילה :

אז אני אגיד ככה אנחנו עשינו כבר ממש מההתחלה עשינו מנוי ילדים, ונתקלנו בקושי לא נורמלי עם מנוי ילדים. אני אגיד שכל תיאטראות הילדים נמצאים בנסיגה כל שנה, יש הרבה פחות צרכני תיאטרון קטנטנים, ואני אגיד שאני פוגשת את זה ממש מקרוב שההורים שהם כבר הורים צעירים יותר, לא מחנכים לתיאטרון רפרטוארי עבור ילדים, מה שהם רוצים זה כוכבי הילדים, טקטוק, מסכים, פסטיגל הכל שיהיה מהיר נוצץ וזה, פחות מעניין מסרים, פחות מעניין חינוך, פחות מעניין בכלל מה זה התרבות ולהרגיל לתיאטרון, ואנחנו דווקא התעקשנו על זה. אני אגיד שמהלך, בשנה הראשונה השנה השנייה זה מאוד קרטע ואז אמרנו אוקיי אנחנו צריכים רגע להתחיל מגיל שלוש בסדר? ואז פתחנו סדרה של קטנטנים פצפונים בבלאק בוקס אצלנו, ואמרנו בואו נרגיל דווקא את, גם את ההורים אגב זה לא פחות להרגיל את ההורים מאשר את הילדים בסוף ההורים מחליטים לאן הילדים הולכים, בואו הם לא מחליטים על עצמם, אז אני רואה שהצד הזה מהנהן אז אני רואה.

תמי :

אנחנו פשוט מקבלים את זה אחרי חטיבה.

תמר :

בדיוק. אז אז דווקא להרגיל את הקטנטנים כן להתחיל לצפות. התחלנו מהצגה של שחקן אחד או שניים, בתקווה שהם יגדלו איתנו למנוי הגדול יותר, וגילינו שזה היה מהלך טוב זה היה מהלך נכון. אני אגיד שזה עדיין קשה, עדיין הורים פחות אוהבים את המנוי הזה, כשהם כבר מגיעים

יו"ר יוסי חביליו :

כמה מנויים כאלה יש לכם

תומר :

יש לנו בסביבות 200.

יו"ר יוסי חביליו :

זה לא הרבה.

תמר :

זה לא הרבה זה 200 שהם בעצם 400 כי זה הורה וילד, מה שעשינו זה סבסדנו בסדר ? אנחנו מסבסדים כרטיס היום עולה 44 שקלים להצגה להורה וילד.

יו"ר יוסי חביליו :

אז מפסידים?

נאור ריבקין :

אני יכול להגיד שאני אחרי שיחה עם תיאטרון ירושלים שמתארים בדיוק אותה מגמה.

תמר :

לגמרי לגמרי.

נאור ריבקין :

זה דבר אחד.

תמר :

לגמרי. אני אגיד את זה, אני אגיד את זה שהתיאטראות, התיאטראות שאני עובדת איתם הם, הם מתארים את הקושי.

תמר :

מי הם התיאטראות סליחה?

תמר :

תיאטרון השעה, אורנה פורת.

תמר :

אוקיי זה התיאטראות שגם.

תמר :

כל התיאטראות שמגיעים אליכם לסל תרבות, אגב אני כל הזמן בקשר איתם לגבי סל תרבות כדי לא להביא את אותן הצגות.

רחל ציבעוני :

אין ביקוש אין ביקוש.

איילה :

אני לא יודעת אני שומעת דברים.

יו"ר יוסי חביליו :

אבל רגע מה עם להפעיל את הכיתות ככה, שהילד אין לו ברירה המורה מביא אותו.

איילה :

אבל זה כבר נמצא תכף אנחנו נתחבר פה ל.

יו"ר יוסי חביליו :

בוא נשמע אולי ממנה ומקסימום נחזור להיות.

דניאל רוזנברג :

אבל אילה הייתה.

איילה :

אז שנייה אבל רק דקה חביליו לי אני רק אגיד שהעירייה מסבסדת 44 שקלים הורה וילד זה לא המצב (לא ברור).

יהודה פרודינגר :

עד איזה גיל?

יו"ר יוסי חביליו :

הורה וילד ביחד 44? זה הפסד כאילו.

איילה:

זה וודאי שזה הפסד.

יעל ביטון דה לנגה:

זה מסובסד זה מסובסד.

יהודה פרודינגר:

מה זה ילד?

יעל ביטון דה לנגה:

זה לא הפסד זה רווח.

איילה:

קודם כל הוא לגילאי 5 ו-9.

יעל ביטון דה לנגה:

קונה דעת במימון עצמי.

יהודה פרודינגר:

והנוער משלם מחיר מלא?

איילה:

נוער לא יבוא להצגה הזו כי זה לא להם.

יהודה פרודינגר:

לא להצגות ילדים אני אומר יש מחירים גם לנוער? אין מחירים לנוער.

איילה:

אין אין, אין לי.

יו"ר יוסי חביליו:

רגע ולעשות מנוי לנוער יש טעם או שאין טעם?

איילה:

ממש לא. אלף תוכניות לטיקטוק הם יסתכלו.

יהודה פרודינגר:

לא לסבסד הצגות למבוגרים לסבסד גם לנוער.

יו"ר יוסי חביליו:

אז נאור ידבר בסדר אז עכשיו הוא.

איילה:

נוער זה אירוע שהוא מאוד מאוד קשה, ואנחנו יכולים להגיד (לא ברור).

נאור ריבקין:

אנחנו יכולים להגיד משהו עכשיו לנוער ומחר בבוקר זה כבר יהיה לא רלוונטי.

איילה:

לא רלוונטי לחלוטין אני רק הבוקר ישבתי בישיבה עם חבר'ה שצעירים ממני בערך ב 30 שנה והם אמרו לי גם אנחנו כבר לא מעודכנים, אז בואו זה הקצב שהדברים משתנים.

יו"ר יוסי חביליו:

טוב הילה.

הילה סמולינסקי:

טוב אני אגיד בקצרה אז נעים מאוד סליחה על האיחור הילה סמולינסקי ממונה על האמנות החזותית בעיריית ירושלים. סליחה רגע שפספסתי אבל בפורום הזה יש מנהל, מנהלות בתי ספר?

יו"ר יוסי חביליו:

כן כן.

הילה סמולינסקי:

כן זה אתן הבנתי. אוקיי יופי אז נעים מאוד. אני אתמקד רגע באמת בחינוך לאמנות חינוך ישיר שאנחנו עושים עם בתי הספר זה מיזמים שקורים בתוך בתי הספר, הם תמיד ביחד עם מנחי כי אני לא חושבת שאנחנו יכולים להתיימר להיות אנשי חינוך, אנחנו אנשי חינוך אבל בלתי פורמלי ולכן אם אנחנו רוצים להכניס משהו לבתי ספר. אני עובדת עם ציפי אלבז וגם עם עדי בילבסקי.

יו"ר יוסי חביליו:

אז אולי אותם היינו צריכים להביא?

הילה סמולינסקי :

אבל יש כאן מישהי שהייתה עד לרגע שם, ועכשיו עברה, עברה את הגדר לכאן, אז זה דווקא מאוד מאוד טוב רגע לשמוע את זה. למשל פרויקט רגע ירושלמי זה פרויקט שהוא כבר 18 שנה נמצא, יש בתוך בתי הספר גם הרגילים וגם בחינוך מיוחד סטודנטים עם מבתי הספר שנכנסים, הם סטודנטים מבצלאל ומאקדמיה לאומנות לצילום, נכנסים במלגות פרח לתוך בתי הספר ומלמדים צילום בתוך בתי הספר היסודיים כן. אז אתם, אתם תיכון.

תמר :

חטיבה (לא ברור).

הילה סמולינסקי :

הבנתי אז למשל חטיבה ותיכון אני יכולה להגיד שאין לנו שום ממשק איתם וחבל מאוד. כשאני הייתי, אז אני יכולה למנות לכם כאן מלא תוכניות חינוכיות שאנחנו עושים, ואנחנו עושים למכביר. יש לנו 11 מרכזים יצירתיים ברחבי העיר שפועלים, אל כולם אפשר להגיע. שנייה אני רוצה רגע לחלק את זה אם אנחנו יודעים להיכנס לחדור לתוך בתי הספר ולעשות דברים בתוך בתי הספר, להביא תלמידים מתוך בתי הספר אלינו כן אנחנו יודעים, ואנחנו עושים את זה לטעמי לא מספיק. אני אגיד רגע מה יש על קצה המזלג אז רגע אני אגיד את המוטו. רגע ירושלמי נכנס לתוך בתי הספר לא, לא התיכוניים.

יו"ר יוסי חביליו :

קצת יותר לאט.

הילה סמולינסקי :

הרבה תיכוניים, הרבה בתי, לא הרבה רוב מגמות האומנות של בתי ספר וגם הניסויי שיש לו מן הסתם יותר גישה לזה מגיעים אלינו לסדנאות האומנים בטדי כדי לחוות אומנים בשעת היצירה שלהם בסטודיו שלהם הפרטיים, אנחנו משתדלים להביא תלמידים מבתי הספר אלינו לגיינובי ולאאוטליין.

יו"ר יוסי חביליו :

כמה מגיעים?

הילה סמולינסקי :

מעט מאוד זה לא מצליח לנו אני חושבת.

יו"ר יוסי חביליו :

שמביאים אותה למי אתם פונים?

הילה סמולינסקי :

אנחנו מנסים לפנות למנחי לקולגות שלנו במנחי, אם זה ציפי אלבו בעבר גם אל אורי דולב שהייתה אז במנחי ולמשל כן הביאה אנשים גם לאאוטליין, שבעצמה הכירה את אאוטליין הצליחה לחבר גם תלמידים שיגיעו.

יו"ר יוסי חביליו :

זאת אומרת לא מספיק אז זה נקודה שצריך להשתפר אותה.

הילה סמולינסקי :

חייבים לשפר אותה אם אנחנו רוצים, למשל אני יכולה להגיד שאני הייתי ברנה קסין היה לנו את, קודם כל אלי ספיר המדהימה ממוזיאון ישראל הייתה מורה לאמנות שלי, אז זה בכלל עכשיו במוזיאון ישראל, והיה לנו את תרבות יום ד שהיינו בכל יום.

תמר :

את מתכוונת שלמדת ברנה קסין.

הילה סמולינסקי :

שלמדתי כשלמדתי ברנה קסין היה לי יום פעילות כל יום רביעי היינו הולכים לסינמטק.

יו"ר יוסי חביליו :

כל שבוע?

הילה סמולינסקי :

כל שבוע.

תמר :

לא כל שבוע אני הייתי רכזת חברתית שם וארגנתי את זה.

הילה סמולינסקי :

לא אבל את היית בטח הרבה אחרי שאני בגרתי, את היית אחרי שאני, אני הייתי לפני שני מיליון שנים תלמידה שם.

תמר :

אז בואי לא נריב על זה.

יו"ר יוסי חביליו :

כל אחד נותן את המחמאות החיוביות דווקא אבל.

תמר :

זה היה היום חופש.

הילה סמולינסקי :

כל יום שישי לסרט בסינמטק זה חגיגה.

יו"ר יוסי חביליו :

אז מצבנו הוא רע.

הילה סמולינסקי :

מצבנו רע מאוד כל מה.

יו"ר יוסי חביליו :

הוא רע הוא רע, לא שליחה, שליחה אבל זה רע, אני התכוונתי פחות טוב ממה שהיה בעבר.

הילה סמולינסקי :

פחות טוב ממה שאני חוויתי בעבר אבל.

תמר :

כמות הילדים עלתה דרמטית התקציב פר ילד קטן בוודאי.

יו"ר יוסי חביליו :

זה בזיון גדול מאוד.

הילה סמולינסקי :

זה היה מתוך בית הספר לא העירייה סבסדה את זה, בית הספר עשה את זה.

תמר :

(לא ברור) אמר לך שהורי תלמידים.

הילה סמולינסקי :

ואנחנו כן ההורים שלי.

תמר :

לא לא, אני יכולה לומר לך, אני שוב אני אומרת לך אני גם ניהלתי שם אז אני יכולה לומר לך ששילמו על זה המון כסף.

יו"ר יוסי חביליו :

ההורים?

תמר :

ההורים שילמו על יום הפעילות הזאת אני מדברת כאן אני מ 2007 מנהלת את אורט מינקוף, אז אני אומרת לך שאני ניהלתי ברנה קסין הורים שילמו 1400 שקלים בשנת 2006 שהיום הוא רואה אצלנו באורט מינקוף משלם על הכל 1300 בגג, גג, שילמו הון עתק כדי שזה יקרה, כדי שהילד שלהם ייצא.

הילה סמולינסקי :

אני אומרת אני לא יודעת מי (לא ברור) אבל אני חושבת שהשיטה היא שיטה מצוינת, השיטה הזאת שיום בשבוע למידה של תרבות.

תמר :

משלמים כסף, אם יש כסף.

יו"ר יוסי חביליו :

אולי להתפשר על יום בחודש או בשבועיים?

הילה סמולינסקי :

אבל אני חושבת.

תמר :

יש לי גם מה לומר על זה.

יו"ר יוסי חביליו :

תיכף יגיע תורכם אבל זה בדיוק אנחנו רוצים לשאול מה לעשות? הילה בבקשה.

הילה סמולינסקי :

אז רגע אז אני רק מסיימת את הרעיון, אני חושבת שמנחי כמובן הוא שחקן מאוד מאוד משמעותי בזה, אני יודעת שיש אגף פדגוגי שלם שהיום עבר לעדי בילבסקי שצריך לראות איך עושים, איך כאילו היא פרטנרית של הדבר הזה פה, מה מחיר הפרטנר? וציפי אלבז, ולא יודעת מי אוריאל וכדומה.

יו"ר יוסי חביליו :

אבל את אומרת שאולי לא מספיק.

הילה סמולינסקי :

אני לא, אני קטונתי מלהבין כי אין לי ממשק איתם כל כך אבל שם זה מקום שצריך להדק.

יו"ר יוסי חביליו :

לא כי האמת שרצינו להזמין, ואני דיברתי עם עמנואל וגם עם אריק ואף אחד לא אמר לי עדי בילבסקי, ואף אחד לא אמר לי ציפי אלבז, אז הייתי מזמין אותם.

יהודה פרודינגר :

עכשיו אני אני.

יו"ר יוסי חביליו :

זה בעיה שלי אבל רגע יהודה אולי נגמור את הסבב.

יהודה פרודינגר :

בסדר.

יו"ר יוסי חביליו :

עוד משהו הילה?

הילה סמולינסקי :

לא.

יו"ר יוסי חביליו :

לא אז יש לנו עכשיו את דניאל? דניאל כן.

תמר :

כמו השיר של אתי אנקרי יצא.

יו"ר יוסי חביליו :

ואחרי זה נאור? ואחרי זה המנהלים והמנהלות בסדר.

דניאל רוזנברג :

אז נעים מאוד למי שלא מכיר. תוכנית היתרון הירושלמי פועלת למעלה מעשור כבר מאוד מאוד ותיקה בעיר, בעצם היא מסבסדת באופן מלא או כמעט מלא לתלמידי בתי ספר יסודיים בלבד, שזה עלה פה הרבה פעמים שבעיקר היסודיים הם במיקוד, יציאות וביקורים במוסדות התרבות העירוניים. חשוב להגיד זה לשלושת המגזרים, השנה אני פועלת עם מעל מאה אלף תלמידים שיוצאים מהמגזר הערבי, החרדי, והמגזר הכללי, כמו שתמר אמרה מספרי התלמידים עולים משנה לשנה והתקציב כמובן לא.

יו"ר יוסי חביליו:

מה התקציב?

דניאל רוזנברג:

6 מיליון שנתי.

יו"ר יוסי חביליו:

אז כמה? עכשיו אני מבין שזה ההורים לא נדרשים להוסיף כסף.

יהודה פרודינגר:

מה את עושה (לא ברור).

יו"ר יוסי חביליו:

אז ה-6 מיליון האלה כמה פעמים בשנה הם מאפשרים לתלמיד להגיע להצגה או לאירוע תרבות?

דניאל רוזנברג:

שלוש פעילויות בשנה, 3 פעילויות 3.

נאור ריבקין:

כל בתי הספר בירושלים לוקחים את זה?

דניאל רוזנברג:

נאור זה מאה אחוז כסף עירוני

נאור ריבקין:

אבל איפה איפה משרד התרבות?

דניאל רוזנברג:

משרד התרבות לא נותן, משרד התרבות, אף משרד, זה מאה אחוז כסף עירוני ומאה אחוז מבתי הספר שבעיר.

יו"ר יוסי חביליו :

משרד התרבות לא נותן עוד כסף? אז רגע, זאת אומרת ילד, תכף נשמע את המנהלים מבחינת העירייה ילד בבית ספר יסודי יהיה שלוש פעמים בשנה בהצגה.

דניאל רוזנברג :

כן לפחות אלא אם כן כמובן בית הספר רוצה ומוציא עוד אבל ממה שהעירייה נותנת היא נותנת את זה.

יו"ר יוסי חביליו :

ובתי הספר רוצים להוציא עוד?

יהודה פרודינגר :

כל שנה שלוש.

תמר :

שנייה רגע אני שנייה אסביר כי אתה שואל שאלות טובות נאור.

דניאל רוזנברג :

אז לא שנשמע אותך גם.

יו"ר יוסי חביליו :

מה השאלה?

תמר :

ה-Matching ה Matching, שאתם מכירים הוא על מה אירוע שכבר נגמר בעצם עיריית ירושלים שמה מעבר אתם מבינים כאילו?

נאור ריבקין :

כי פעם זה היה במודל של Matching. זה היה מיזם משותף של משרד התרבות ומשרד החינוך.

תמר :

אין כבר מזמן.

דניאל רוזנברג :

אני לא מכירה את המודל הזה נאור ואני שנים לא מועטות בתוכנית אנחנו במאה אחוז.

נאור ריבקין :

אז זה 100 אחוז מימון עירוני.

דניאל רוזנברג :

100 אחוז מימון עירוני אנחנו ממש משקיעים בזה.

יו"ר יוסי חביליו :

כמה שנים דניאל, כמה שנים את בתפקיד?

דניאל רוזנברג :

אני בתפקיד שלוש שנים אבל אני הייתי לפני זה ארבע שנים רכזת של התוכנית במגזר הכללי מה שבת שבע עושה היום.

יהודה פרודינגר :

אני לא רואה תלמודי תורה במגזר החרדי הולכים שלוש פעמים בשנה.

דניאל רוזנברג :

בטח שיוצאים בוודאי שיוצאים.

יו"ר יוסי חביליו :

אה גן חיות כלול? לא יודע בדיוק זה לא הצגה מה זה גן חיות?

נאור ריבקין :

תרבות זה לא רק הצגות.

דניאל רוזנברג :

טוב אני אסביר לך זה מאוד תלוי בגילאים כמובן שהיה תלמיד בכיתה.

יו"ר יוסי חביליו :

גן חיות שאבא ייקח את הילדים.

דניאל רוזנברג :

לא, לא, לא, לא רגע יוסי אני אסביר כי אתה אומר פה דברים שהם חשוב לי לדייק אותם. יש פה עניין גילאי, אנחנו עובדים פה על טווח גילאים מאוד רחב מה שמתאים לילד בכיתה א לא יתאים לילד בכיתה ו ועל זה כולנו יכולים להסכים. עכשיו הסיפור הוא מעבר באמת לחשיפה תרבותית היא גם שוויון הזדמנויות מדברים פה על ילדים בפערים כלכליים מבית מאוד מאוד גבוהים, זה שאתה אומר שאבא ייקח, אז יש בתים שבקלות אבא ייקח לגן חיות ואיזה כיף כל שבת שנייה, ויש בתים שזה לא המצב, והילד הגיע לכיתה ו שהוא לא היה פעם אחת בגן חיות, אז אנחנו בעצם מאפשרים פה שוויון הזדמנויות לכל התלמידים וזה משהו שהוא מאוד מאוד קריטי בתוכנית, מאוד מאוד קריטי. ילדים בכל המגזרים ממש ממש אוהבים ונהנים מביקורים בגן החיות בכיתות א וב.

יו"ר יוסי חביליו:

לא אני יודע.

יהודה פרודינגר:

זה לא מרגיל אותם לצורך תרבות.

דניאל רוזנברג:

למה אני חושבת שאם אנחנו עושים את זה בצורה שהיא פדגוגית.

יו"ר יוסי חביליו:

שייקחו אותם למשחק כדורגל, זה גם תרבות.

יהודה פרודינגר:

נכון.

דניאל רוזנברג:

אני חושבת שהדגש הוא מה קורה שם ברמה הפדגוגית, האם זה תרבות של תיאטרון ומחול בוודאי שלא, אבל האם הם מועשרים מזה, בוודאי שכן.

רחל ציבעוני:

רגע היתרון הוא שזה נותן להם רק (לא ברור) או שיש פעילות מעבר?

דניאל רוזנברג:

הם נכנסים וגם חושבים שיש פעילות, כמובן לא לא.

יו"ר יוסי חביליו:

אחרי זה יהיה גם פארק המים, (לא ברור) זה התרבות.

דניאל רוזנברג:

לא לא יוסי אני לא חושבת שאפשר להשוות.

יו"ר יוסי חביליו:

לא נראה לי שיתנו להם את זה אבל משהו אחר.

הילה סמולינסקי:

גן חיות עדיין זה (לא ברור).

דניאל רוזנברג:

אי אפשר להשוות, לא זה מאוד מאוד תלוי בגלל זה גם יש את כל הדברים שאנחנו מוצאים במסגרת התוכנית, שאנחנו מוודאים איתם מה התוכן של הפעילות באותו היום. הם לא יוצאים וסתם מסתכלים על הפילים הם עוברים שם ביחד עם המדריכים חוויה שהיא מאוד מותאמת גיל, מחוברת לתוכנית הלימודים אנחנו בקשר ברמה הפדגוגית.

יהודה פרודינגר:

זה הרחבת השכלה, זה יותר הרחבת השכלה מאשר תרבות.

יו"ר יוסי חביליו:

טוב עכשיו אני רוצה לשאול אותך ואת בת שבע גם. התקציב את אומרת שעד שלוש שנים, וארבע שנים היית קודם.

דניאל רוזנברג:

נכון.

יו"ר יוסי חביליו:

בשבע השנים האחרונות התקציב עלה, ירד, נשאר אותו דבר?

דניאל רוזנברג:

נשאר אותו דבר ואת המספרים.

יו"ר יוסי חביליו:

וכמות הילדים עלתה.

דניאל רוזנברג:

עלתה משמעותית.

יו"ר יוסי חביליו :

כלומר לכל ילד יש פחות? אז זה ביזיון גדול.

דניאל רוזנברג :

כל ילד אנחנו מוציאים. אנחנו ממש, אנחנו מספרי הילדים גדלים ואנחנו עושים ממש ממש מאמצים.

יהודה פרודינגר :

יש לך הבטחה מיוסי להגדלת תקציב.

יו"ר יוסי חביליו :

להפוך שולחן זה הבטחה.

הילה סמולינסקי :

זה לא לא זה לאורית. לבת שלך את מתכוונת.

דניאל רוזנברג :

זה לילדים זה לא לאף אחד זה לילדים.

יו"ר יוסי חביליו :

רגע אז סיימת או לא?

דניאל רוזנברג :

יש לכם שאלות לא אני.

יהודה פרודינגר :

כן.

יו"ר יוסי חביליו :

רגע בוא נגמור סבב ואז אולי שאלות כי אחרי זה, מה שאני קורא לפעמים בוועדות שהאורח שהזמנתי אותו הוא גם לא מספיק לדבר.

דניאל רוזנברג :

לא לא חשוב שכל.

יו"ר יוסי חביליו :

בת שבע להגיד משהו? לא. נאור בבקשה בקצרה.

נאור ריבקין :

אז אני אגיד כמה מילים ממש בקצרה קודם כל אנחנו עובדים פה עם כל מנהלי בתי הספר שיושבים פה שזה כיף מאוד ועוד רגע איפה אתם

יו"ר יוסי חביליו :

מה התרומה שלכם לילדים.

נאור ריבקין :

אז אנחנו עובדים עם 4000 תלמידים בפורמלי ובבלתי פורמלי, בעשרות תוכניות שאנחנו עושים יחד עם האגפים השונים בעירייה בבתי הספר, הדגש שלנו המגזר הכללי אני אגיד היום של התוכניות כדי להכשיר את דור העתיד של המעמד היצירתי בעיר, יש לנו אמרתי עשרות תוכניות אבל אני אתרכז רגע בשני דברים שאני חושב שהם גם לוקים בחסר אוקיי? שהם יהיו גיים צ'יינג'ר. אז הדבר הראשון הוא הסיפור של הנגשת מידע. לבני, יש המון מענים אנחנו עשינו מיפוי של כל המענים הרלוונטיים בחינוך הפורמלי ובחינוך הבלתי פורמלי של בני הנוער בתחום של חינוך לאומנויות, מיפינו את כל המענים אוקיי? 100 מגמות כמעט בחינוך הפורמלי, בחינוך הבלתי פורמלי כל מוסדות ההכשרה, אחרי שמיפינו הכל הבנו שיש מלא, יש מלא היצע לבני הנוער הם פשוט לא באים.

יו"ר יוסי חביליו :

לא באים?

נאור ריבקין :

הם לא באים.

הילה סמולינסקי :

מה זה? היצע בלא פורמלי.

יו"ר יוסי חביליו :

אבל מה זה היצע?

נאור ריבקין :

אני אומר בלא פורמלי, רגע.

הילה סמולינסקי :

לא פורמלי יש מפה עד הושעה חדשה.

יו"ר יוסי חביליו:

מה זה היצע? שהוא צריך לקנות כרטיס אני רוצה שאתה תביא אותו.

נאור ריבקין:

רגע, רגע, שנייה, שנייה, שנייה אני חושב שהוא גם גם אנחנו רוצים שהוא ירצה לבוא לבד אוקיי? זה גם מוטיבציה שלנו.

יו"ר יוסי חביליו:

רגע אז מה שאמרת פורמלי ולא פורמלי מה הכוונה?

נאור ריבקין:

יש מענים בתוך בתי הספר.

רחל ציבעוני:

אחר הצהריים במסגרת בית ספר, או שאתה חייב ללכת או שאתה הולך לחוג.

יו"ר יוסי חביליו:

לא פורמלי זה תקנה כרטיס או שתלך לחוג כן אבל זה תלוי בך.

נאור ריבקין:

כן אני אסביר, אני אסביר. אנחנו מיפינו את כל המאפיינים בחינוך הבלתי פורמלי לא רק את מגמות האומנות, יש גם הרבה מאוד. אנחנו מיפינו את כל המענים בחינוך הפורמלי לא רק את מגמות האומנות יש גם הרבה מענים שהם בגדר חינוך משלים, זאת אומרת שמנהלי בתי הספר רוכשים את המענים האלה דרך מערכת הגפן אוקיי? זה יכול להיות סוג של חוג, זה יכול להיות כל מיני דברים שהמנהלים עושים בתחום של חינוך לאומנויות גם את המענים האלה מיפינו ואת המענים בחינוך הבלתי פורמלי. עכשיו אני אגיד יש הרבה תכנים שמוצעים ואנחנו רואים שבני הנוער לא תמיד יודעים בכלל מה רלוונטי מה יש בטח בחינוך הבלתי פורמלי שהוא מאוד חשוב והוא לדעתי גיים ציניג'ר שבסופו של דבר גם הרבה פעמים ישאיר אותם בעיר ויגרום להם להתבסס פה. אז אנחנו הקמנו פלטפורמה דיגיטלית שקוראים לה פוקוס אוקיי? שזאת פלטפורמה שמאגדת את כל המענים הרלוונטיים שמוצעים לבני נוער בשדה התרבות בעיר. עכשיו במסגרת הפלטפורמה הזאת ניגשו כבר 20 מוסדות תרבות שאמרו רוצה אני, יש לי תכנים ייעודיים לבני נוער בואו תפיצו עשינו את זה יחד עם אלי, ואנחנו מדי יום מפיצים לבני נוער תכנים של מוסדות התרבות האלה.

יו"ר יוסי חביליו:

ואתם רואים עלייה? בביקור של בני נוער במוסדות תרבות?

נאור ריבקין :

כן חד משמעית אנחנו עושים את זה בשיתוף פעולה גם עם אגף חינוך כללי שהם שותפים מדהימים, גם עמנואל באופן ספציפי, במקביל אני אגיד אנחנו בתוך הפלטפורמה הזאת מעלים יצירות ותכנים של בני נוער, תשמעו אם אנחנו לא במדיה אנחנו לא רלוונטיים בהקשר של בני נוער, ואנחנו מעלים יצירות של בני נוער במודל כזה של הכר את האמן הצעיר אוקיי? זה עובד פצצה, יש מלא בני נוער, יש לנו כבר 150 בני נוער שניגשו לפלטפורמה הזאת שהם אומרים אנחנו רוצים שתבואו לצלם את מה שאנחנו עושים ושאתם תחשפו את מה שאנחנו עושים במדיה בפלטפורמות השונות. אז קודם כל יש פה פלטפורמה קוראים לה פוקוס, אני חושב שצריך להעצים אותה, אני חושב שצריך להרחיב אותה גם לעוד מוסדות תרבות, גם לעוד בני נוער, וככה אנחנו נצליח להנגיש את המידע הרלוונטי כי יש כל כך הרבה דברים והם פשוט לא יודעים. אז זה דבר אחד דבר שני.

יהודה פרודינגר :

אתה עובד עם כל המגזרים?

נאור ריבקין :

הפלטפורמה הזאת היום היא מתרכזת במגזר הכללי על הרצף בעצם של חילוני ודתי לאומי, זה דבר אחד דבר שני חשוב לא פחות נוכחות של אמנים בתוך בתי הספר שזה.

יו"ר יוסי חביליו :

חסר או שזה?

נאור ריבקין :

אז בגדול.

יו"ר יוסי חביליו :

אבל אתה אמרת שהנגשת מידע חסרה אז הנה יש לך את המידע אז עשית את זה.

נאור ריבקין :

כן אבל זה מתקצב בסכום מאוד מאוד נמוך של כסף וככל שאנחנו נוכל להשקיע בזה יותר משאבים ככה זה יגיע ליותר בני נוער, זה גם מדיה זה מאוד פשוט שמים כסף על קידום ממומן זה מגיע, כאילו צריך, צריך יש פעולה אורגנית שכבר קורית בשטח וצריך להוסיף עוד משאבים כדי להרחיב את הפלטפורמה הזאת ככה כל מוסדות התרבות ירוויחו ופשוט ייהנו מזה שעוד בני נוער מגיעים לצורך את השירותים שלהם, אז זה אחד. שתיים יש את העניין של ההכשרה, מוסדות התרבות מייצרים תכנים היום לבני ובנות נוער אבל מאוד מתקשים להצליח למכור את זה בגפן, יש את היתרון הירושלמי וזה ערוץ חשוב אבל בסוף מוסדות התרבות צריכים לראות את הילדים והנוער כעתיד

שלחם, והם צריכים לעבוד קשה בשביל זה. אני עובד כל הזמן באמצעות מערכת הגפן ואני עובד קשה בשביל זה כדי לעשות.

יו"ר יוסי חביליו :

תגיד משפט שניים על הגפן.

נאור ריבקין :

אז זאת מערכת ניהול עצמי, עוד מעט מנהלי בתי הספר, עוד מעט מנהלי בתי ספר יוכלו להגיד יותר טוב ממני.

יהודה פרודינגר :

אבל גפן, אני אגיד לך בשתי מילים, גמישות פדגוגית ניהולית למנהל, נותנים לו תקציב ואומרים לו לא מכתיבים לך מלמעלה אלא יש לך סל גדול של דברים שאתה יכול לרכוש עבור התלמידים שלך, ואתה ואתה יכול להחליט מה אתה קונה עם זה, הוא יכול לקנות מזה העשרות.

יו"ר יוסי חביליו :

נו אז מה הבעיה עם זה?

נאור ריבקין :

זה מעולה זה אומר שמנהלי בתי ספר יש עכשיו אוטונומיה ניהולית שזה דבר מדהים אבל מוסדות תרבות לא יוצאים לא יודעים לייצר תכנים מספיק אטרקטיביים.

יו"ר יוסי חביליו :

המוסדות תרבות.

נאור ריבקין :

כן הם לא יודעים לייצר תכנים מספיק אטרקטיביים, שנייה, שנייה.

אלי כהן :

זה לא פינג פונג, אנחנו עובדים מולם הוא עובד מול המוסדות, עשינו תוכנית עכשיו שתקדם את מוסדות התרבות שיכינו תוכניות שיתאימו לזה.

נאור ריבקין :

אז אז אנחנו עכשיו, אז אנחנו ישבנו, ישבנו עם אלי, ישבנו עם אלי, ישבנו עם אלי וישבנו עם תמר, ועם עמנואל, יש פה, וכמובן עם היתרון הירושלמי, יש פה הרבה מאוד שותפים שביחד אנחנו בעצם רוצים לייצר תוכנית הכשרה למוסדות התרבות כדי שהם יפתחו מוצרים רלוונטיים במערכת הגפן

ויידעו הם להגיע למנהלי בתי הספר ולשווק את עצמם, זה האינטרס שלהם, המוסדות תרבות צריכים ללמוד איך לענות על הצרכים של בתי הספר.

יו"ר יוסי חביליו :

כאילו אתה תכף נשמע את המנהלים.

נאור ריבקין :

על מנת לעזור להם

יו"ר יוסי חביליו :

אבל המנהל לא חושב מה שבא לו הוא רק מתוך.

איילה :

רגע (לא ברור).

יו"ר יוסי חביליו :

על המדף יכולה להיות גם צנזורה.

נאור ריבקין :

הרבה ממוסדות התרבות הם כבר בגפן ועדיין לא קונים, הרבה ממוסדות תרבות הם כבר בגפן ועדיין לא בהכרח המנהלים רוצים לקנות את השירותים שלהם.

יו"ר יוסי חביליו :

לא אבל השאלה אם המנהל לא יכול לקנות מה שבא לו מהכסף?

אלי כהן :

לא, לא כל מוצר יכול להיות בגפן הוא צריך לעמוד בסטנדרטים איכותיים מסוימים.

הילה סמולינסקי :

יש ועדה.

אלי כהן :

בשביל שמוצרים שמנהלי בתי הספר קונים לתלמידים שלהם יעמדו.

יו"ר יוסי חביליו :

אז רגע אז כל הצגה, אני רוצה ללכת להצגה הזאת אז ההצגה צריכה להגיש את עצמה לגפן?

תמר :

כן ברור.

יו"ר יוסי חביליו :

זה טוב או לא טוב?

אלי כהן :

זה טוב.

דניאל רוזנברג :

זה שינוי של השאלה היא על מה מסתכלים.

יו"ר יוסי חביליו :

השאלה אם זה טוב אם מנהל יכול לבחור רק מה שהוא רוצה כי לא כל מנהל לוקח דברים איכותיים או באמת שמחנכים לתרבות.

נאור ריבקין :

המסר, המסר הוא שזה לא רק עוד כסף, זה גם עוד כסף וזה חשוב מאוד, אבל זה לא רק עוד כסף זה גם כלים, וגם לתת למוסדות התרבות כלים כדי לפתח תכנים שהם יותר אטרקטיביים.

הילה סמולינסקי :

אבל רגע אני רוצה להגיד על זה משהו סליחה ברשותך. זה שהם צריכים לפתח תכנים יותר אטרקטיביים כדי שאחר הצהריים חבר'ה צעירים יגיעו אליהם בוודאי אין ויכוח, בשעות הבוקר אני קצת קובלת על זה שניה תרשה לי רגע.

יו"ר יוסי חביליו :

חולקת על זה.

הילה סמולינסקי :

אני חולקת על זה כמי, כמי שבאה מהתחומים האלה ותחומים מקצועיים של אנשי המקצוע שיושבים כאן, אם התערוכה במוזיאון ישראל היא תערוכה טובה היא תערוכה טובה נקודה, גם לילד בן שש וגם לבן אדם בן תשעים 99 הרוב, ולכן ככה אני גדלתי אמנות היא אמנות טובה, אולי המדריכה צריכה לתווך את זה יותר לבני נוער, אולי כן, לא, לא זה בסדר גמור, אבל התכנים רגע שניה, זה בסדר זה נכון. המדריכה תתווך את זה לנוער, תתמוך לילדים, תתווך לדוברי אנגלית בסדר? תתווך לתיירים, תתווך לתושבים בסדר? זה תיווכים שונים ומשונים, אבל התוכן לא חייב להיות עכשיו מדליק לבני

נוער כאילו בואו ניזהר קצת מלהתאים עם תכנים לבני נוער, התכנים צריכים להיות מצוינים כמו סרט טוב של טרנטינו שמגיע אליו ילד בן 16 שיכול ליהנות ממנו, וגם ילד בן 50 שהולך.

אלי כהן :

אבל הילה בעולמות של היום, בעולמות הטיקטוק והאינסטגרם ושילדים גדלים.

הילה סמולינסקי :

אבל אני מדברת על בית ספר לא אחרי הצהריים.

אלי כהן :

לא אבל מה שהוא בונה הוא בונה כלים מתווכים.

הילה סמולינסקי :

לא אחר הצהריים, אחר הצהריים לא לא אלי רק אני.

יעל ביטון דה לנגה :

לא (לא ברור) לשמוע אותך.

הילה סמולינסקי :

שנייה רק אני אגיד שאחר הצהריים, אחר הצהריים אני מסכימה איתך מאה אחוז תעשו מיליון תכנים שמתאימים למיליון מגוונים, אבל לבוקר התלמידים שצריכים לבוא לצורך תרבות יצרכו תרבות. אנחנו לא יצרנו תרבות תרבות היא התחילה לפני מאות אלפי שנה לא צריך עכשיו לשנות תערוכות כדי שיתאימו לילדים, תערוכה של דגה טובה, שמגיעה, של דלית טובה, של לא יודעת של מי, של אומן ישראלי טוב שמגיע, טוב שבן אדם בן 17 בתיכון ידע עם הבית הספר שלו לבוא לצורך אותה לא צריך לעשות.

אלי כהן :

אבל הוא לאף אין לו משהו אחר, הוא מפתח כלי בשביל להנגיש.

הילה סמולינסקי :

לאחר הצהריים.

אלי כהן :

לא, לא, לא ממש לא הוא מפתח כלים ותוכניות שביחד עם מנחי יוכלו לשווק את התרבות האיכותית למנהל, למנהלי בתי ספר שיבחרו את הדברים הטובים כי הכלים שהם חלק ממוסדות התרבות משתמשים בהם הם מעודכנים לדורות שלנו ולא לדורות.

הילה סמולינסקי :

אני לא יודעת מה זה הכלים אני שואלת על תכנים, או על כלים, כלים זה כלים ותכנים זה תכנים.

אלי כהן :

הוא מתעסק בכלים.

יו"ר יוסי חביליו :

רגע אלי כבר עשרה לחמש עברנו את מחצית הדרך אז בואו נעבור לאורחים, הילה אפשר?

ליאת זכאי :

בוודאי.

יעל ביטון דה לנגה :

אני רוצה רק להגיד להילה חברתי האהובה, המקסימה, והמדהימה, ואני בוועדה שלה גם, כאילו בתחום שלה, אבל אני רוצה להגיד לך כמי שהייתה.

יו"ר יוסי חביליו :

זה בגלל שהיא צריכה ללכת. אתם תחכו.

יעל ביטון דה לנגה :

אני רוצה להגיד שכמנהלת בית ספר לשעבר וכמי שהייתה מפקדת של חיילים בגילאים האלה הרבה שנים, 22 שנים ליתר דיוק, אני רוצה להגיד לך שגם אני הייתי מאוד רוצה להגיד את המשפט הזה שלך הוא מאוד מאוד ערכי, ומאוד נכון, הוא נותן גם הרבה כבוד לתרבות. אבל מה לעשות שהמציאות לא תמיד מתכתבת עם זה ברמה של התחרות שאת עומדת מולה ומי שאנשים פה רמזו אני לא אחזור. אני חושבת שחייבים לעשות מודיפיקציה לתכנים שיקרצו לתלמידים, ותסתכלי בכל תחום היום בעולם בתיאטרון, אני ראיתי כבר עשר גרסאות של (לא ברור).

הילה סמולינסקי :

מצוין היא עושה את זה נהדר.

יעל ביטון דה לנגה :

למה כי גם אנחנו גודלים אל תוך המציאות המשתנה ואני אומרת שהמקום הכי רגיש, והכי שברירי, שהתפרים שם הכי לא תפורים חזק זה בדיוק הגילאים האלה שדיברת עליהם, ואני בעד, וכן להתייעץ עם הילה כי הילה.

הילה סמולינסקי :

לא לא הייתי בתאטרון.

יעל ביטון דה לנגה :

לא יודעת את מי, שאני יודעת אומנות פלסטית ומרחב ציבורי והכל, תאמיני לי אני יודעת אבל אני מנסה להגיד שהלואי והייתי יכולה להגיד ככה בשלמות כמוך את המשפט הזה, זה לא עובד אני אומרת לך.

הילה סמולינסקי :

אני לא יודעת אם זה לא עובד, אני לא יודעת.

יעל ביטון דה לנגה :

עשיתי את זה ניסיתי עם הילדים הכי קשים בארץ הזאת, בית ספר חילופי המנהלת יודעת מה זה, ואת בטח יודעת וזה לא פשוט, זה לא עובד, ומה שהם עושים זה כמעט מאסט אחרת בזבזו כסף.

הילה סמולינסקי :

אבל אז זה אומר שמוזיאון ישראל לא מבין (לא ברור) זאת אמירה קצת קשה.

יו"ר יוסי חביליו :

רגע הילה שנייה.

הילה סמולינסקי :

זה אמירה בעייתית זה אומר זה, אלי היה לי גם חשוב שתשמע את זה זה אומר שמוזיאון ישראל לא עושה עבודה טובה.

נאור ריבקין :

לא ספציפית דווקא מוזיאון ישראל.

הילה סמולינסקי :

סתם כדוגמה.

יו"ר יוסי חביליו :

טוב רגע.

אלי כהן :

גם מי שעושה עבודה טובה זה יכול להשתפר ולהתעדכן, לא בתכנים של התרבות.

יו"ר יוסי חביליו :

קדימה כבוד המנהלת תחזירי ככה מיד בבית הספר ותתייחסי למה שעלה פה.

הדס גודמן :

אז אוקיי אז לי קוראים הדס גודמן אני מנהלת של מדרשית עלמה אמונה, רשמתי לי פה כמה נקודות שאמרתם אני רק אגיד בחצי מילה, הבית הספר שלי אנחנו מצמיחות יוזמות אז לשבת כאן חבל שלא הבאתי את הרכזות שלי יש לי חמש מגמות אמנות.

יו"ר יוסי חביליו :

אתם בית ספר לאמנות?

הדס גודמן :

אנחנו בית ספר של אומנויות כן, אנחנו בית ספר של אומנויות יש לנו מוזיקה, מחול, תיאטרון, קולנוע, ואמנות פלסטית, הבנות מחזור א שלי סיים שנה ראשונה.

יו"ר יוסי חביליו :

רק בנות.

הדס גודמן :

כן. הלוואי אני בשמחה אעשה גם בנים זה יהפוך את הכול להרבה יותר אטרקטיבי בנות יגיעו בזמן וכו, אבל לאט לאט.

תמר :

יאחרו עוד יותר.

יו"ר יוסי חביליו :

זה עובד בשבוע הראשון.

הדס גודמן :

חמש מגמות אמנות, הבנות שלנו אנחנו בית ספר חדש כבר שבע שנים.

יו"ר יוסי חביליו :

איפה באיזה מקום?

הדס גודמן :

מחזור א, פה בקטמון תבוא אלינו, תבואו כולכם נראה לי זה יהיה ממש מעניין, אני יודעת יהיה מאוד מעניין אני מזמינה ביקור בשיא הרצינות. הבנות שלנו זוכות בכמעט כל דבר שיש גם ברמה המחוזית וגם ברמה הארצית, פה ברחבת העירייה אין לי חוש כיוון אבל ברחבת העירייה מוצגות היצירות של הבנות. עכשיו אני רגע רוצה לומר משהו, אני מרגישה חשבתני ככה הרבה בעקבות ההתכתבות המתוקה שהייתה לנו לקראת הוועדה הזאת ואני חושבת שיש פה שני דברים אולי הם מסונכרנים אבל אני רואה אותם כשני צירים מקבילים, יש חינוך לאמנות שזה מדהים וחשוב ואתם עושים עבודה סופר סופר מדהימה, ויש לפתח יוצרים. אנחנו אצלנו מפתחות יוצרות, עכשיו מה זה מפתחות יוצרות מה אתן? כן, בית הספר שלנו הוא הטרונגי הוא לא פלצני במובן שמגיעות ילדות מפונפנות ממצב סוציו אקונומי, יש לנו גם, וגם, וגם, יש לנו דניאל את הילדות שאין להם שקל על הנשמה לשלוח כלום, ויש לנו את ההורים שהבנות שלהם באלף ואחת חוגים, ומכיתה ז' ויש לי המון מה לומר על זה ואני מרגישה שכאילו אם אתם העדר אז אנחנו רוצים קדימה.

יו"ר יוסי חביליו :

אז מה אתם רוצים או רוצות?

הדס גודמן :

יש לי שלושה דברים שאני רוצה לומר אבל דקה לפני זה אני כן אגיד שבעצם מכיתה ז אנחנו מייצרות שפה וזה אחד הדברים אולי הכי קשים בעולם, בעולם של בינה מלאכותית מורה בת, עכשיו אני יכולה להיות רגע סטיגמטית? והכל יישאר פה בחדר.

יו"ר יוסי חביליו :

לא הכל מוקלט.

הדס גודמן :

אז יאללה אז אני לא אהיה (לא ברור) אבל אני אגיד.

יו"ר יוסי חביליו :

תגידי מה שבא לך זו דמוקרטיה.

הדס גודמן :

אבל אני רגע אגיד שבעיניי בתי ספר הם מוטב שייסגרו בפורמט הנוכחי שלהם כי אני חושבת שעם הבינה המלאכותית, ו-40 ילד בכיתה, ומורה שכאילו לא מאוד Update למה שקורה וככה, ומה שמחזיק אותי כמנהלת ובכלל את האמון במערכת הזאת זה הסיפור של האומנויות. ואומנות זה לא איזה שהוא תחום לימודי, אני באה יש לי מתמטיקה, עכשיו אני לומדת מוזיקה, ואני רגע עושה כתיבה יוצרת, ואני לוקח לי שעות וימים ושבועות ואפילו גם יותר מזה להיות מסוגלת לכתוב, והבנות שלנו כותבות ואז הן מלחינות, וזה מוזיקה, ומחול יוצרות כוראוגרפיה. עכשיו בעקבות השביעי באוקטובר

היצירות של הבנות התנפצו על המציאות ואם המילה שאמרת לי עד שהיה לי הכי חסר אולי בדברים שפה ככה אמרתם זו המילה רלוונטיות, ובסופו של דבר גם את עלובי החיים וגם כל יצירה, אנחנו מלמדות על אלתרמן, ועל ככה וככה. עכשיו מתי כספי כן אני לא צריכה ש, זה יכול להיות גם יצירה מלפני מאה שנה, אבל אם אני מוצאת את הנקודה הרלוונטית והילדה מחוברת לאני שלה זה נשמע כמו סינית אני יודעת, ילד היום ב 2026 מחובר לאני שלו מה? כאילו הכל כזה, בלה, בלה, הכל כפול שתיים, אבל מצליחים לעשות את זה ואני חושבת שאמנות יחד עם כל העולם הטיפול והשיח היכולת לתקשר, ילדים לא יודעים היום לדבר, הכל זה באימוג'י הם לא יודעים לומר אני אוהבת אותך, אני אוהב אותך, הכעס אותי, פגעת בי, נעלבתי, האמנות פורצת את זה אם יש איזשהו מחסום של המון, המון, המון, קהות חושים האמנות יוצרת את זה. אם אני אומרת לילדות עכשיו אנחנו נורא בשיח של החרמות ופוגעניות בוואטסאפ, ילדות יכולות לכתוב דברים מה זה מגעילים אחת על השנייה בוואטסאפ, אז אנחנו מפוצצים את האירוע הזה, ואז הן הולכות ויוצרות סביב זה, הם כתבו הצגה לפני השביעי באוקטובר.

יו"ר יוסי חביליו :

רגע תסלחי לי שאני מפסיק אותך כי זה מאוד מרגש את כל הוועדה, יפה מאוד.

הדס גודמן :

יש לי שלושה דברים.

יו"ר יוסי חביליו :

בדיוק מה את רוצה? מה את מציעה?

הדס גודמן :

אז אני אומרת.

יו"ר יוסי חביליו :

שמענו שבית הספר שלך אחלה.

הדס גודמן :

זה באמת (לא ברור) ואני מזמינה אתכם לבוא וגם להעיר הערות ולשמוע ולומר, זה ממש הם ישמחו, ולהקשיב עם התלמידות לא לי, להקשיב לילדות. אבל שלושה דברים, אחד זה אמנים שיאמרו את בתי הספר או יאמרו יוצרים. לפני השביעי באוקטובר יצאתי קשר עם אביתר בנאי הוא הגיע אליי לבית הספר המון פעמים והוא עשה לנו אפילו סדנת אומן, עכשיו היום אביתר זה כזה וואו, לפני השביעי באוקטובר. הוא גם היה וואו אבל זה היה וואו יותר נגיש והוא ישב.

יו"ר יוסי חביליו :

לא אבל נגיד להביא לך סטודנטים מבצאל:

הדס גודמן:

אני לא רוצה סטודנט, אני יכולה סטודנט, כי הבנות י"א י"ב שלי.

יו"ר יוסי חביליו:

או שאת רוצה ששמות? שמות הוא רוצה כסף.

הדס גודמן:

נכון אבל אפשר גם סטודנט אבל י"א י"ב שלי כבר ברמה של סטודנטים, זאת אומרת צריך להבין שהבנות הן ברמה גבוהה הן לומדות 12, 15 שעות בשבוע הן ברמה מאוד גבוהה, והן צריכות להעריך גם הזמן שלהם הם מאוד כאלה פרפקציוניסטית, אז זה. אז אחד זה אמן מאמץ כן, לא, לא. דבר שני זה קשור אליכם זה מוסדות תרבות, אז תוך כדי שדיברתם סימסתי רגע לרכזת שלי מי הם מוסדות התרבות שאנחנו בשנה וחצי שנתיים האחרונות איתם בקשר? זה יישמע יפה ואז יש לי קאצי. אז יש לנו את מחול שלם, קול בדאנס, תיאטרון ירושלים, סר שפיגל, תיאטרון פסיק, ניסן נתיב, מוזיאונים, אממה הנשמה שלי יוצאת עד שאני מייצרת חיבור, יוצאת ואז התקציבים, ואז זה חוזים, ואני עושה הכל לבד מול המוסדות וזה תמיד מדהים וזה תמיד מהמם ואנחנו תמיד מרוויחים מזה מאוד, אבל זה סוחט, כאילו אני רוצה מוסדות תרבות בעיר שאומרים לא בכל בית ספר, לא כל תיכון, כי צריך להאריך את התרבות, אבל ילדות שאומרות וואו אני רוצה במחול שלם אני רוצה שהם יחברו עם הרקדניות שלנו, אני רוצה להיות יכולה לבוא לרקוד שם מבלי לעבור שבע מדורי גיהנום.

אלי כהן:

זה נשמע לי קצת מוזר אני אשמח. שכאילו שאין שיתוף פעולה מלא של המוסדות כי.

הדס גודמן:

לא יש יש אבל כסף. דרך הגפן בירוקרטיה, זה מעייף ומתיש.

יו"ר יוסי חביליו:

זה דרך הגפן או לא דרך הגפן?

הדס גודמן:

לא דרך הגפן.

הדס גודמן:

המון אני עושה מהכסף שלי, שלי מהכסף שאני סוחטת וממנחי, מפה, משם.

תמר :

בסוף אנחנו מדברים על מוצרי מדף ומה שאת מדברת זה על איזושהי שותפות שאינה נמצאת במדף.

הדס גודמן :

כן אני רוצה שרקדנית שלי בי"א שיוצרת עכשיו כוריאוגרפיה שיש לה קשר עם רקדנים ממכון שלם, והיא מרימה, ומרימה, את הסטודנטים האלה שאתה מדבר עליהם, והם באים לצפות בה, ויש שיח של יוצרים והדבר השלישי.

הילה סמולינסקי :

כמו שוליות לאומנים זה מקסים זה נורא נורא יפה.

הדס גודמן :

כן. והדבר השלישי והאחרון שהתלמידות שלנו מבקשות אותו וזה הכי מרגש אותי בעולם שהן מבקשות אותו כי זה אומר שאנחנו עובדים נכון, זה מקום להעמיד את היצירות ולא רק את האומנות הפלסטית. הזכרתם פה את אורית, הזכרתם פה את אורית דולב היא אורית דולב עכשיו לקחה יצירה של תלמידה שלי מכיתה י"ב ושמה אותה במסדרון שלה, של נוי עשור, היא אמרה וואו זה נתן לי השראה. היצירות של הבנות הן פסיכיות. עכשיו לא רק יצירה של אומנות.

אלי כהן :

לא הבנתי פנית למחלקות המקצועיות וביקשת מענה לזה ולא קיבלת תשובה?

ליאת זכאי :

תסביר על המקום להעמיק, לא בשביל זה היא יושבת פה כדי שנשמע אחד את השני זה בסדר.

נאור ריבקין :

יש אתגר עירוני.

רחל ציבעוני :

אבל זה דברים שאנחנו עושים, פסטיבל סרטי הנשים.

הדס גודמן :

לא רגע תקשיבו שנייה, שנייה, רגע, רגע אני אסיים כי נראה לי שעוד שנייה אני צריכה לסיים. אני לא חלילה באה לומר משהו, אני באתי לכאן בקטע של אינטרסים, כאילו קדימה, קדימה, קדימה, שיתופי פעולה, שתופי פעולה, לא מכירה אתכם איפה שאני יכולה.

אלי כהן :

אז נעים להכיר (לא ברור) אנו נעזור לך.

הדס גודמן :

איפה שאני יכולה (לא ברור).

יעל ביטון דה לנגה :

אני מציעה לך לראות פמילייה, באמת.

הדס גודמן :

את מדברת על תלת ממד? זה אמנות פלסטית אני אומרת התלמידות.

אלי כהן :

מדברת גם על מחול ועל מוזיקה.

הדס גודמן :

זו פעם ראשונה עכשיו בפסטיבל קאן הפסטיבל שהיה הסרט אחד הסרטים שלנו עלו לרמה הכי. אני רק אומרת שאם היה לו.

יעל ביטון דה לנגה :

במה הם זכו רגע אבל במה הם זכו?

הדס גודמן :

במקום שני או משהו לא במקום ראשון.

יעל ביטון דה לנגה :

אבל במה?

הדס גודמן :

סרט סרט סרט.

יעל ביטון דה לנגה :

באיזה תחרות? באיזה מסגרת של תחרות?

הדס גודמן :

תחרות של בני נוער פסטיבל.

תמר :

זה יוזמה שלך? זה מדהים.

אלי כהן :

בפסטיבל סרטי נשים.

הדס גודמן :

לא סרט נשים בסינמה סיטי סרט על השביעי באוקטובר. משפט אחרון לא משנה הקול של כולנו, משפט אחרון אם היה אפילו ברמת מוזיקה אולפן הקלטות שהיה ברור לי שיש.

אלי כהן :

יש, יש לך כתובת תפני. תקבלי מענה, את חולמת וטוב שאת חולמת אבל חלק מהחלומות בשביל שהם יתגשמו צריך לספר עליהם.

רחל ציבעוני :

שאין פורום אין שולחן עגול שאנחנו נפגשים איתם כי זה.

תמר :

שהם פונים למנחי.

הדס גודמן :

זה נעצר במנחי.

רחל ציבעוני :

אז הנה צריך שולחן עגול עם מנהלי בתי ספר.

תמר :

רגע אתם ניסיתם להגיע לאולפן בפסגת זאב?

הדס גודמן :

ברור אבל (לא ברור).

יו"ר יוסי חביליו :

צריך כסף.

הדס גודמן :

מרשרשים איך האירוע הזה יעבוד בסוף.

אלי כהן :

את עשית לנו רושם שכסף את מוצאת.

יו"ר יוסי חביליו :

אז קודם כל זה המטרה בין היתר של הוועדה הזאת אבל לא רק מי שהגיע, אולי לעשות איזה משהו ולהפיץ אותו לכל המנהלים.

הדס גודמן :

נכון כי יש המון שהצטרפו.

יו"ר יוסי חביליו :

בסדר אז רגע, אז רגע בוא נעבור לתומר אבל דווקא אולי הכי מעניין אותי זה תמי, לא, לא, לא משנה יש פה סדר. לא, לא, לא משנה איך שאת רוצה כי לא כי את בית ספר של אמנות אני לא צריך להצליח לחנך את הילדים, צריכים אולי לעזור להם להגיע לשיאים. הוא גם בית ספר של אמנות, השאלה מה קורה עם הילד הרגיל בבקשה תמי אז אחרי זה.

תמי :

אני לא יודעת באיזה, על מה במה לגעת קודם.

יו"ר יוסי חביליו :

מה שאת יכולה לעשות ב 5, 7 דקות.

תמי :

בשלוש השנים האחרונות.

יו"ר יוסי חביליו :

תודה שבאת אלה כל הכבוד.

יעל ביטון דה לנגה :

תודה לכם ממש מרתק.

יו"ר יוסי חביליו :

ראיתי שהרבה באו בהתחלה והלכו, חשבו אולי יעשו פה איזה בלאגן קטן, לא מקצועי

תמי :

אני מתחברת לכל כך הרבה דברים שנאמרו פה פה וחבל כי אני מתחברת לדברים הלא טובים לצערי.

יו"ר יוסי חביליו :

לא אבל באנו לפה לשמוע ביקורת אני לא אוהב, זה אולי במקום אחר בקומה הזאת הכל טוב, והכל סבבה, ושומעים טוב ושומעים גם ביקורת, אתה יודע מה התכוונתי.

תמי :

אני חושבת שבאמת הכול.

יהודה פרודינגר :

רוצים ביקורת בונה, רוצים, כמו שהיא באה עם נקודות אנחנו רוצים מה רוצים.

יו"ר יוסי חביליו :

קודם כול אני מודה לכם על העבודה שאתם עושים לכל מי שנמצא פה לא אמרתי בהתחלה, גם הדרג המקצועי בעירייה, גם מנהלי בתי ספר, גם חברי מועצה עוד בהתנדבות זה, אנחנו באים ממקום טוב וכל הכבוד עכשיו באים לעזור מה שאפשר.

תמי :

אז אני חושבת שבית הספר שלי שהוא באמת לא תיכון לאומנויות הוא חטיבה שמייצגת באמת יש בה איך אני אומר את זה המיקרוקוסמוס הירושלמי הכי הכי הירושלמי שיכול להיות, עם הבליל הכי זה. לשמחתי בשלוש השנים האחרונות חברה אלינו תנועת תרבות וזה באמת תכף טל תרחיב ותספר איך אנחנו ככה, איך אנחנו מכניסים את העולם, את עולם התרבות דרך ממש שיעורים תכף נדבר על זה, אבל אני אני חושבת.. אני לא חושבת אני בטוחה שהחינוך אני לא יודעת איך קוראים לך לא ליד

תמר :

איילה :

איילה.

תמי :

איילה? התחברתי הכי הרבה לדברים שאיילה אמרה סביב הסוגייה הזאת של וואלה צריך להתחיל את זה בגיל כל כך צעיר, כי הילדים מגיעים לא מעניין אותם כלום, ואם אנחנו לוקחים אותם לתיאטרון ירושלים ואנחנו לוקחים אותם משלמים הרבה מאד כסף לתיאטרון הנפש אגב היינו בהצגה טובה זה, הכל כסף, חלק.

יו"ר יוסי חביליו :

מאיפה משלמים מהגפן או מהכיס?

תמי:

לא בואי תשתפי איך מה.

טל גבע:

ההצגה האחרונה הצגה האחרונה של תיאטרון הנפש, תיאטרון הנפש עוד לא בדיוק היו בשלבים של הגפן לא הייתה לנו אפשרות לשלם דרך הגפן.

תמי:

שילמנו דרך כספי, כספי הורים.

איילה:

רגע אבל זה לא קשור ליתרון הירושלמי.

תמי:

זה מה שאני רוצה לומר.

יו"ר יוסי חביליו:

רגע יסודי זה זה עד ו או עד ח?

איילה:

זה מה שרציתי לומר.

יו"ר יוסי חביליו:

אה גם חטיבה זה לא.

תמי:

תתקני אותי דניאל אם אני טועה אתה לא, היתרון הירושלמי היה גם בחטיבות.

דניאל רוזנברג:

אני לא מכירה.

תמי:

אז אני יכולה לספר כמי שמנהלת את אורט מינקוף שנים, ודאי שהיתרון הירושלמי.

דניאל רוזנברג:

אני שבע שנים.

תמי:

אין יותר, אין דבר כזה האם אני צודקת היה.

יו"ר יוסי חביליו:

אז זה מה שאת מבקשת?

תמי:

אז בעצם, קודם כל בוודאי של להחזיר את היתרון הירושלמי.

יו"ר יוסי חביליו:

אז צריך להביא עוד כסף.

דניאל רוזנברג:

בוודאי זה עוד כסף יוסי.

יו"ר יוסי חביליו:

נכון אבל את היית רוצה שזה יהיה עד כיתה ט למשל?

דניאל רוזנברג:

אני חושבת שאם מנהלי בתי ספר אומרים רוצה, אני אז ברור שגם רוצה, אני רוצה.

תמי:

איזה שאלה זה היה, זה נעלם זה פתאום זה פתאום נעלם.

יו"ר יוסי חביליו:

רגע אבל יסודי אין לו את הגפן הגפן זה לתיכון.

תמי:

בטח שיש לו יוסי.

יו"ר יוסי חביליו:

אה היסודי יש גם וגם.

דניאל רוזנברג :

יש לכל מערכת החינוך.

יו"ר יוסי חביליו :

הבנתי אבל זה כסף.

יהודה פרודינגר :

יש יש לכולם יש, ליסודי יש לחטיבה יש.

יו"ר יוסי חביליו :

זה כסף, קח כסף תיקח מהמדף.

תמי :

זה לא קח כסף, כל בית ספר מתוגמל בצורה אחרת זה תלוי משתנים, זה נשמע כאילו שיש בתי ספר שהתקציבים שלהם מאוד, מאוד, מאוד, מאוד דלים.

יו"ר יוסי חביליו :

דלים למה?

תמי :

דלים.

יו"ר יוסי חביליו :

תני דוגמה לדל. את דל?

תמי :

אני לא דל.

יו"ר יוסי חביליו :

את בינוני?

תמי :

אני בהחלט.

יו"ר יוסי חביליו :

לא שאת מדברת על דל ממשדד החינוך, מהעירייה, מההורים ממי דל?

יהודה פרודינגר :

התקציב של הבית ספר.

ליאת זכאי :

כן אנחנו מתוקצבים בגפן.

יו"ר יוסי חביליו :

אך גם גפן קובע למי לתת כמה?

יהודה פרודינגר :

זה תלוי במספר התלמידים, תלוי במספר תלמידים סוציאקונומי כל מיני כאלה.

נאור ריבקין :

ביסודי מעבר לגפן הם מקבלים עוד כסף במסגרת היתרון הירושלמי, ובחטיבות ובתיכונים אין.

יו"ר יוסי חביליו :

הבנו אז צריך לעשות להם יתרון ירושלמי אבל אני גם לא מבין איך נותנים גפן, נגיד ליד האוניברסיטה אז הוא לא מקבל מהגפן?

יהודה פרודינגר :

מקבל, מקבל, מקבל, כולם מקבלים גפן.

תמר :

אתה לא יכול לשלם בתור בית ספר לאף ספק ובשום דרך.

יו"ר יוסי חביליו :

אם היא הלכה לתיאטרון הנפש.

יהודה פרודינגר :

תשלומי ההורים.

תמי :

אני לא רוצה להשתמש בתשלומי ההורים.

יו"ר יוסי חביליו :

ברור, זה בלית ברירה את עושה.

תמי:

את האופציה הזאת באמת להביא תיאטרון ברמה.

טל גבע:

אבל גם אם אנחנו משתמשים בגפן.

תמי:

זאת טלי לרכזת החברתית שלנו אני חושבת שכדאי לשמוע אותה.

טל גבע:

אנחנו מצליחים להביא הצגה אחת בשנה.

יו"ר יוסי חביליו:

טלי או מלי? גבע?

תמי:

טל גבע

טל גבע:

אנחנו לא מצליחים להביא יותר מהצגה אחת בשנה לכל בית הספר.

יו"ר יוסי חביליו:

רגע הגפן מאפשר לכם, הכסף?

יהודה פרודינגר:

לא יש עוד דרישות לבית ספר חוץ מאשר (לא ברור).

יו"ר יוסי חביליו:

מה עוד דרישות?

יהודה פרודינגר:

היא רוצה נגיד העשרה ב.

תמי:

כל מה שאני עושה בבית הספר תדמיין.

יהודה פרודינגר :

כל הפעילות החברתית, היא רוצה להביא מרצה, היא רוצה לקחת אותם לטיול עומק במסגרת שיעור בהיסטוריה (לא ברור).

יו"ר יוסי חביליו :

גפן זה לא רק תרבות הגפן, הגפן זו לא רק תרבות.

תמי :

זה פדגוגיה.

אלי כהן :

הגפן זו מערכת כספית.

יו"ר יוסי חביליו :

אבל תמי בית הספר שלך כמה ילדים יש לך בערך?

תמי :

560.

יו"ר יוסי חביליו :

וכמה כסף את מקבל בשנה מהגפן?

תמי :

אני לא רוצה לחשוף את זה פה.

יהודה פרודינגר :

אני אגיד לך מי ז עד י"ב יא מקבלת 700 אלף.

תמי :

יפה נכון.

יו"ר יוסי חביליו :

אז כעיקרון יש לך.

יהודה פרודינגר:

300 אלף, 300 אלף חטיבה, 400 חטיבה עליונה.

תמי:

יוסי אני לא אתחיל לספר לכם דברים ביחס אבל אתה יכול לדמיין הגפן, חלק מהדברים הגפן אמרנו גמישות פדגוגית וכולי, אבל יש חלק מהדברים שאני מחויבת לקחת אותם, זה מתחלק הכל פה זה לא כזה יש לי עכשיו 700 אלף ואני יכולה לחגוג איתם וללכת לבלות איתם לא, אני מוגבלת אני צריכה לחלק אותם לכל מיני דברים, זה לא כזה שיש לי עכשיו תקציב שאני יכולה לחגוג אתו מה שאני רוצה.

יו"ר יוסי חביליו:

אבל לכאורה, אתה אומר זה אלף שקל פלוס לתלמיד, אז חוץ מתרבות אם זה רק היה הכל לתרבות ולא רק לממן את.

הדס גודמן:

זה גם ריגשי, עכשיו היועצות שלי עשו מיניות בריאה זה.

תמי:

כל תוכנית שאני רוצה אני צריכה לתכנן, זה לבנות, זאת תוכנית כלכלית.

יו"ר יוסי חביליו:

אוקיי אז מה את מבקשת חוץ מכסף?

תמי:

אני מבקשת קודם כל פתיחת, קודם כל הורדת מחירים משמעותית של התיאטראות ובאמת.

יו"ר יוסי חביליו:

זה לא ביד שלנו.

תמי:

סבסוד משמעותי.

יהודה פרודינגר:

אנחנו לא קובעים את המחירים תשאל אותם (לא ברור) את המחירים שלהם.

יו"ר יוסי חביליו:

לא את מדברת על שכירת האולם או הורדת מחיר ההצגה?

איילה :

מדברת על הצגה, אני קונה, אני קונה הצגה בדיוק (לא ברור).

יו"ר יוסי חביליו :

רגע רגע.

תמי :

זה גם התיאטראות (לא ברור) משרד התרבות והעירייה זה גם כן מסובסד כבר מלכתחילה זה לא.

אלי כהן :

בעולמות של מוסדות התרבות בארץ מקצצים בתקציבים בשנים האחרונות, הבקשה שלך, ההיתכנות שלה, נמוכה מאוד.

תמר :

לא היא יכולה להיות אבל זה אותה שמיכה כן, אנחנו נשלם את זה במקום אחר.

תמי :

אז אוקיי.

תמר :

התיאטרון במקום לקחת 120 שקל הוא ייקח 80 שקל.

יו"ר יוסי חביליו :

כן אז תמי ממש דקה שתיים כי.

תמי :

אני הבאתי את הרכזת החברתית שלי שהיא

.

יו"ר יוסי חביליו :

אז אין בעיה אני אתן לך. אבל אם את רוצה אנחנו לא באים ואולי נותנים פה כסף, אבל אם יש לך בקשות קודם כל שהם לא כסף בעדיפות והן קשורות למי שיושב פה.

טל גבע :

אני גם מתחברת לעניין של מה שנאור דיבר על החשיפה, אני כרכזת חברתית אני יודעת שיש כל מיני דברים בעירייה בעיקר בבטא שלא מגיעים אלינו, אז גם יש איזשהו עניין של העברת מידע.

יהודה פרודינגר:

בטא?

טל גבע:

שלדעתי מבית המחנכים.

רחל ציבעוני:

בית המחנכים.

טל גבע:

יש כל מיני תוכניות שלא מגיעות אלינו.

רחל ציבעוני:

לא מגיעות באיזה אופן?

תמר:

אנחנו נעביר למי שרלוונטי.

אלי כהן:

שהתלמידים לא יודעים.

יו"ר יוסי חביליו:

רגע וזה תוכנית שהיא בחינם?

טל גבע:

זאת תוכנית (לא ברור) ואז אני לא יכולה לקבל.

יו"ר יוסי חביליו:

רגע זה תוכנית שהיא בחינם?

טל גבע:

הם זה תוכניות שלהם.

גל רובין:

תוכניות המחנכים זה לא כאילו במנחי זה פרויקט.

יו"ר יוסי חביליו :

הבנתי.

יהודה פרודינגר :

אני רוצה, יש לי איזו הצעה או רעיון, יש לי הצעה או רעיון. יש ההצגות שמוצגות בתיאטראות הם בדרך כלל בשעות הערב, בשעות הבוקר התיאטרון, התיאטראות ריקים ויכול להיות שחלק מהמציגים עושים איזה חזרה גרלית, האם שייך שהתיאטראות.

איילה :

זה לא עובד ככה.

יהודה פרודינגר :

למה לא? אנחנו עושים ככה בגיל השלישי.

איילה :

כי השחקנים לא נמצאים בבוקר.

יהודה פרודינגר :

אנחנו עושים בגיל השלישי ככה.

איילה :

לא אנחנו עושים, אני יכולה להגיד לך שאני עושה הקמה בבוקר שחקנים לא נמצאים בכלל הם מגיעים רק בערב.

אלי כהן :

יהודה זה הסאונד מן והבלנס ודברים כאלה.

יהודה פרודינגר :

אנחנו עושים הרבה דברים בגיל השלישי מאוד מאוד מסובסד, יוצא לבן אדם לשלם 50 שקל להצגה, הוא בא בשעה 11 הוא מקבל קפה ועוגה גם בתיאטרון ירושלים, גם בחאן.

איילה :

עושים את זה (לא ברור).

יהודה פרודינגר :

גם בתיאטרון ירושלים גם בחאן.

איילה:

מחירים ממש זולים.

הילה סמולינסקי:

כן אבל לכמה אנשים אתם מצליחים להגיע בגיל השלישי?

יהודה פרודינגר:

אנחנו מביאים 200 אנשים להצגה ותיאטרון החאן גם נותן לנו קפה ומאפה.

הילה סמולינסקי:

200 אנשים כמה פעמים כאילו?

יו"ר יוסי חביליו:

רגע יהודה שנייה.

תמי:

רגע תקשיבו לטל.

טל גבע:

לא אני אני גם דיברתי על העניין, על העניין הזה וגם אני מאוד מתחברת אני לא יודעת מה הפתרון, אני מתחברת גם למה שאיילה אמרה בהקשר הזה שאנחנו מקבלים אותם כבר באמת מאוד מאוד סגורים ומאוד לא מתעניינים, וזה קשה, זה קשה לקחת אותם למוזיאון זה לא מעניין אותם, ניסינו בשנה שעברה לקחת תלמידים למוזיאון, גם המקום הזה של לייצר איזה, לחשוב איך אנחנו, איך אנחנו הופכים את המקום הזה לרלוונטי עבורם.

יו"ר יוסי חביליו:

מוזיאון יחסית זה זול.

הילה סמולינסקי:

כשהתחלתי לדבר ודיברתי על (לא ברור).

יו"ר יוסי חביליו:

למה לא תלכו, התלמיד מגיע פעם בשנה למוזיאון סליחה לא?

הילה סמולינסקי :

לא פעם בשנה זה מעט מדי זו בדיוק הבעיה.

יו"ר יוסי חביליו :

היא אומרת שאפילו לא מגיע פעם בשנה.

אלי כהן :

היא אומרת שילד שלא הגיע מגיל מאוד צעיר ונחשף לחינוך, לתרבות, אתה מביא אותו בגיל מבוגר זה לא מדבר אליו.

הילה סמולינסקי :

זה לא חלק מהרוטינה שלהם.

תמי :

אם הוא לומד בתיכון לאומנויות אז הוא.

יו"ר יוסי חביליו :

לא אני מדבר על תיכון שלכם שמשקף את החברה.

טל גבע :

אבל אם היה לי את האפשרות לקחת תלמיד כל שבוע למוזיאון זה משהו שהיינו יכולים לפתח אותו, זה כמו שאנחנו התחלנו לצאת לעמק הצבאים.

הילה סמולינסקי :

זה עניין של רוטינה.

יו"ר יוסי חביליו :

אין לנו הרבה זמן חבר'ה, עוד שתי דקות את ותומך ואז נראה. תני לי בוא אני רוצה למקד כי בסוף אני יוצא מוועדה כזאת לצערי אני צריך שלושה ארבעה דברים שאולי אני יכול לריב עליהם או להביא אותם, לא רוצה להגיד לריב, אצלי כל הטרמינולוגיה זה מלחמה אבל זה מה שהם מחנכים אותי פ בעירייה.

אלי כהן :

זה החיים של פוליטיקאים למה אתה לוקח את זה קשה?

תמר :

להתעקש על הרחבת היתרון הירושלמי, זה ווין ווין לכולם, זה ווין ווין לכולם.

נאור ריבקין :

זה גם חשוב להגיד ספציפית.

יו"ר יוסי חביליו :

אז רגע רגע נגיד זה שישה מיליון, רגע דניאל, דניאל, שנייה. אם אני רוצה להרחיב את רצית להגדיל את זה גם ליסודי.

דניאל רוזנברג :

לא ביסודי זה כבר קיים וזה עובד.

יו"ר יוסי חביליו :

שנייה שנייה, אנחנו ניתן לך את שתי הדקות ונתמך ונראה כי אני אומר, אני בדרך כלל אוהב לצאת מוועדה עם שניים שלושה דברים ריאליים, הייתי פעם בוועדת הסמים אומר לי גירבוש תתאבד על פסיכיאטר, הלכתי לראש עיר ישבתי אתו, שיגעתי את השכל, שילמתי מחירים לא משנה, הביא פסיכיאטר, לפחות הבאנו משהו אני יכול להביא אלף דברים ולא יביא אותם. אז הבנו שאומרים תגדיל את היתרון הירושלמי שגם יהיה לתיכון אתם רוצים?

תמי :

איזו שאלה.

יו"ר יוסי חביליו :

רגע עכשיו היתרון הירושלמי היום זה שישה מיליון שקל.

דניאל רוזנברג :

נכון.

יו"ר יוסי חביליו :

שגם לא מספיק.

אלי כהן :

זה כבר יותר מדי שנים שישה מיליון שקל.

יו"ר יוסי חביליו :

אז רגע מה שהיא אומרת אני גם צריך להגדיל את השישה, ואם אני רוצה שיהיה גם לתיכונים אז כמה אני צריך?

אלי כהן :

תכפיל לפחות תכפיל?

יו"ר יוסי חביליו :

15 מיליון כולל, זה לא בשמיים.

תמר :

חמש עשרה מיליון להכול זה.

יו"ר יוסי חביליו :

לא טוב? זה יביא לך מיליון ציציות לשמיים.

אלי כהן :

חבריה אל תשחקו ב, לא לא בשלופים, תבדקי את זה.

תמר :

אז 9 מיליון (לא ברור).

יו"ר יוסי חביליו :

אלי אנחנו משחקים בנדמה לי. הם לא אומרים לך כמה מיליונים.

תמר :

מגיע לתשע, על התשע אתה מוסיף את השש כדי להדביק את הזה 15 זה לא מעט.

תמי :

זה רק לתיכון.

תמר :

ליסודי חסר לה עוד שלוש מיליון.

אלי כהן :

ליסודי צריך קודם כל להגדיל לפני שאתה מדבר על תוספת לחטיבות.

יהודה פרודינגר :

למה?

יו"ר יוסי חביליו :

רגע לא רק לחטיבות עד יב דיברנו או רק לחטיבות?

דניאל רוזנברג :

לא עד יב אתה עובד במכפלות.

יו"ר יוסי חביליו :

לא מתאים?

דניאל רוזנברג :

מתאים מאוד גם מה זאת אומרת, אבל השאלה באמת מה היא תחליט.

יו"ר יוסי חביליו :

אבל השאלה, נגיד שיש לי איקס כסף לאיזה כיתות הכי עדיף יסודי? לא, יסודי עדיפות ראשונה?

דניאל רוזנברג :

יסודי חייב להימשך אתה לא יכול לקחת את זה.

יו"ר יוסי חביליו :

זאת אומרת ללכת על חטיבה ולא על (לא ברור).

דניאל רוזנברג :

בטרם, יוסי יש משמעות מאוד גדולה למהלך המשכי.

תמר :

נכון.

יו"ר יוסי חביליו :

יכול להיות שנוציא את הגן חיות.

דניאל רוזנברג :

חוץ לזה תוציאו את המחלוקות.

יו"ר יוסי חביליו :

בסדר אבל בינינו גן חיות הולכים אחרי, שילכו לגן חיות ויעזבו אותי.

דניאל רוזנברג :

ההורים של הגן חיות שזה משרד התיירות.

יו"ר יוסי חביליו :

רגע רגע.

נאור ריבקין :

(לא ברור) טוב זה פשוט בהמשך ישיר למה שתמי העלתה. יש אצל תמי מודל שאני חושב שהוא מודל קריטי שמשלב אומנים במודל של שילוב אומנויות בלמידה, יש ארבעה מורים בתוך בית הספר של תמי שהם אומנים אוקיי? אומנויות סליחה כולן, שהאמנויות האלה עובדות עם מורי מקצוע ומייצרות מצב שכל החומר העיוני בבית הספר מלמדים אותו דרך אמנות.

יו"ר יוסי חביליו :

נו זה טוב.

נאור ריבקין :

זה מנגיש את השפה.

תמי :

זה מעולה צריך עוד.

נאור ריבקין :

צריך כמו זה, כמו זה אפשר לעשות בכל כך הרבה בתי ספר.

יו"ר יוסי חביליו :

להביא אומנים שיהיו מורים לא הבנתי?

נאור ריבקין :

זה אומנים שהם עובדים בקו עם מורי מקצוע אוקיי? והם לוקחים את כל החומר העיוני לצורך העניין לומדים תנך, ומלמדים אותו דרך תיאטרון, מלמדים אותה דרך אומנות.

אלי כהן :

הם משנים את שיטת הלימוד דרך לימוד באמצעות אומנות.

יו"ר יוסי חביליו :

מאיפה הבאתם אותם?

תמי :

מאיפה הבאנו אותם?

נאור ריבקין :

לא, לא, לא, אנחנו עושים שיתוף פעולה, אנחנו עושים שיתוף פעולה עם היתרון הירושלמי.

דניאל רוזנברג :

שהיינו במנחי עשינו את זה ביחד עם תנועת תרבות, הקמנו זה באגף פדגוגיה זה ממשיך עכשיו איתנו באמת למנהל (לא ברור) זאת התוכנית מאוד ומדהימה זה גם נותן תעסוקה לאומנים וזה גם משפר את יכולת הלמידה ברמות מטורפות.

יו"ר יוסי חביליו :

רגע עוד תומר לא דיבר אז יש לך כאן משפט אחרון. הבנו שרוצים להגדיל את היתרון הירושלמי משהו אחד שהיית רוצה. אתה רומה לחשוב עד שהוא ידבר?

יהודה פרודינגר :

הנה היא אמרה לך.

אלי כהן :

כסף.

טל גבע :

לא דיברנו על עניין (לא ברור).

אלי כהן :

כסף זה פתרון להרבה דברים.

יו"ר יוסי חביליו :

היא יש לה בעיה שגם אין לה קשר איתה היא צריכה להיפגש איתה. טוב רגע אז תומר ואחרי זה נחזור שששש, כי בסוף ייגמר הזמן והוא לא ידבר, הבן אדם הגיע בין הראשונים בסבלנות זה הראשון תנו לתומר לדבר.

אלי כהן :

יאללה תומר שוט.

יו"ר יוסי חביליו :
בבקשה.

תומר :
כמה רעיונות אני אשתדל שחלק מהם יהיו זולים.

יו"ר יוסי חביליו :
גם בקול יותר רם ושנבין, הדיוט כמוני שיבין.

תומר :
הכל טוב. אני חושב שמה שיכול להעיד, ממה שאני שומע מבית הספר שלי גם ממורים לאומנויות וגם מתלמידים, לפחות בעולם התיאטרון אני חושב שכן יש חוסר בתוכן מותאם לגילאי נוער, ויכול להיות ששווה לייצר תוכן מתאים למרות מה שאמרה הילה לגבי המוזיאון. אני הייתי מתחיל ברעיון שהוא לא עולה הרבה כסף של להקים וועדה, וועדה מייעצת עם בני נוער לשאול אותם, כמו שהזמנתם אותנו הייתי מציע שהפורום הזה או נציגים ממנו.

יו"ר יוסי חביליו :
זה רעיון וזה רעיון.

תומר :
יקימו מועצת מועצת.

יו"ר יוסי חביליו :
זה אפילו לא עולה כסף.

יו"ר יוסי חביליו :
מה?

תומר :
זה לא עולה כסף.

יו"ר יוסי חביליו :
לא האמת שאולי שפישלו לא הבאנו את וועד ההורים ולא הבאנו את הנוער.

תמי :

מה יוסי מה וועד ההורים? ועד ההורים.

יו"ר יוסי חביליו :

להגיד להם אתם לא מחנכים את הילדים מספיק לאומנות.

תמי :

זה נכון אבל זה לא רק הם.

יו"ר יוסי חביליו :

רגע לא אבל הוא אומר אולי להביא עכשיו היו פה עכשיו המועצה העירונית הם ישבו גם אצלי, הם באו להילחם על שירה בנקי והצלחנו, אבל התחייבו בוויצמן לא לדבר הפן ההוא. לא קשור לענייננו. שנייה, שנייה יצא לא ממני.

תמי :

ראיתי את זה מכאן.

יו"ר יוסי חביליו :

מה אני יכול להגיד לך. אני מבחינתי לא יצא לי פה, סגור ונעול זה לא קשור. זה בדיוק ויצמן אנחנו שתקנו וראש העיר יגזור. אבל לא משנה אני עמדתי במילה. חבר'ה שנייה. בסדר העיקר שאני עמדתי במילה. שנייה חבר'ה זה היה ניואנס.

אלי כהן :

אז אנחנו נבדוק את זה

יו"ר יוסי חביליו :

תבדוק. תעשה חקירה. סליחה. לא אבל עכשיו אני מבין שבעצם מה שאתה אומר שאולי אנחנו נעשה ועדת תרבות, נביא אולי לפה נציג 2, ונביא את הילדים עצמם נשאל אותם מה הם רוצים.

תומר :

כן.

דניאל רוזנברג :

אבל זה לנוער אתה גם יכול להתחיל להביא גננות ולחשוב איך עושים חינוך לתרבות מגילאים רכים, זה גם משמעותי.

תומר :

זה מה שנקרא כן וגם תמשיכו עם זה.

דניאל רוזנברג :

כן וגם יש להם (לא ברור).

יו"ר יוסי חביליו :

לתת לו ניתן לו, זה קל יחסית.

תמי :

זה רעיון.

תומר :

לגבי היתרון הירושלמי אני אישית חושב שבהחלט נכון שיש בעיה כבר בחטיבות הביניים וגם בתיכונים, אבל אני חושב שמאוד מאוד כדאי להשקיע בגילאים הצעירים, במובן הזה אגב אם תוכלו להשקיע בבתי ספר לאמנויות כמו של הדס, וכמו שלי, וכמו אקדמיה ויסא, שאנחנו נצא שהבני נוער שלנו נצא למשל להופיע בפני גני ילדים, בתי ספר יסודיים וכן הלאה, זה יהיה.

יו"ר יוסי חביליו :

הרבה כסף או מעט?

תומר :

זה יהיה WinWin.

תמי :

זה לא עולה בכלל.

אלי כהן :

זה בלי כסף.

יו"ר יוסי חביליו :

זה חינם?

תומר :

זה לא לגמרי חינם אבל זה, זה, זה, די זול.

יו"ר יוסי חביליו :

כמו שאני הצעתי שבוגרי בצלאל יבואו אליה אתה אומר הילדים שלי יבואו לגני הילדים ולכיתות א.

תומר:

למשל שבכל גן ילדים. לתלמידים סליחה, לתלמידים שלנו לא הבאנו מספיק מנהלים של יסודי.

יו"ר יוסי חביליו:

זה משתפר לאט לאט, כן תומר בבקשה.

תומר:

לתלמידים שלנו תהיה עוד במה בסדר?

דניאל רוזנברג:

זה גם עונה על משהו.

יו"ר יוסי חביליו:

זה כמו שהיא אמרה. תביאו לי מקומות להציג, אז אם אני שולח אותך לבתי הספר את רוצה או לא?

הדס גודמן:

כבר, אנחנו כבר בשיתופי פעולה בשכונה שלנו אנחנו עושים איתם מופעים משותפים ובאים להציג בפניהם, אני חושבת שמה שתומר כרגע מציע יעזור בשביל להטמיע את החינוך גם נוער מול נוער, גם עם הנוער שלי יבוא נגיד סתם להופיע עם הנוער שלך.

תמי:

אני כבר אומרת לך שאני מזמינה.

הדס גודמן:

לא אני אומרת נוער מול נוער זה הרבה יותר חזק מול מבוגר מול נוער.

תומר:

נכון גם דואר מול נוער. לגבי לצאת גם אם זה לצאת למוזיאון גם אם זה לצאת למקום אחר, העלויות צריך להבין שהעלויות הן מאוד מאוד גבוהות בימים אלה.

יו"ר יוסי חביליו:

מה של האוטובוס?

תומר:

כן של ההסעות.

הדס גודמן :

הכל הכל.

תומר :

הסעות.

יו"ר יוסי חביליו :

לא כי המוזיאון זה חינוס.

אלי כהן :

המוזיאון הוא חינוס לתלמידים שבאים באופן פרטי אחרי צהרים.

יו"ר יוסי חביליו :

מבית הספר לא חינוס?

תמי :

לא כל פעילות הדרכה.

יו"ר יוסי חביליו :

(לא ברור) לר חינוס?

דניאל רוזנברג :

הם מתפרנסים מזה.

אלי כהן :

אבל גם אם באה כיתה צריך הדרכה זה לא חינוס, מה שחזר להיות חינוס זו הכניסה לתלמיד אחרי צהרים שהוא בא לבד, בא עם אמא ואבא הם צריכים לשלם ובצדק אתה לא רוצה שמוסדות התרבות יפשטו את הרגל.

תמי :

מעניין אותי מה ממוסד (לא ברור) אחר הצהריים.

אלי כהן :

אפשר להוזיל את התרבות.

יו"ר יוסי חביליו :

ומגיעים ילדים בכלל? לכן נותנים בחינם כי יודעים שלא הרבה יבואו.

תומר :

מה שיכול, אז הרעיונות האלה מתכנסים לכסף בסדר, עניין של הסעות ודברים כאלה. עוד רעיון זה לשלב תכנים מה לעשות לשלב.

יו"ר יוסי חביליו :

מה הכוונה לשלב תכנים?

תומר :

לשלב תכנים של, שהם יותר פופולריים או יותר זה, כמו מונדיאל, מונדיאל ותרבות, אוכל ותרבות, Happening שהם מייצרים פאן בסדר? וגם גם תרבות גבוהה וגם תרבות פופולרית.

תמי :

זה כדי למשוך את בני הנוער.

תומר :

כן. דבר, שני דברים אחרונים שאני אומר אחד זה לפנות לחברת עדן ששם לדעתי לא חסר כסף.

יו"ר יוסי חביליו :

או להארלי.

תומר :

או להארלי אתם תחליטו, בהמשך למה שאמרה הדס לקחת מקומות בעיר ולהפוך את זה יותר קל עבורנו ועבור מוסדות התרבות לצאת החוצה, למשל בגב שלנו נמצא גן הפעמון אבל להוציא הופעה גם אם יש לי מגמת מוזיקה או מגמת מחול ואני רוצה לצאת החוצה לגן הפעמון ולתת אירוע תרבות, זה מאוד מאוד קשה.

יו"ר יוסי חביליו :

למה? עשית אז עשינו את זה (לא ברור).

תומר :

צריך להפיק את זה צריך להוציא הגברה, צריך להוציא תאורה, צריך להוציא לינולאום, צריך לאבטח את זה וכן הלאה. אם חברת עדן יכולה לסמן מקומות יחד איתנו ויחד איתכם שהיא עושה מקומות שהם, מקום שהיא שמה בו גשר תאורה, מקום שהיא שמה בו.

ליאת זכאי :

פלאגים.

רחל ציבעוני :

עשינו את זה בעבר בכיכר הירח. בכיכר הירח עשינו בית קולנוע, חוצות, עם מקרן, חברת עדן עזרה וזה היה נהדר.

אלי כהן :

100 מטר מרובע.

יו"ר יוסי חביליו :

למה (לא ברור) את זה?

רחל ציבעוני :

כי המקרן התקלקל ולא היה תקציב תחזוקה.

יו"ר יוסי חביליו :

איפה זה כיכר הירח?

רחל ציבעוני :

ליד האיטלקי המוזיאון האיטלקי קצין העיר.

יו"ר יוסי חביליו :

אה חורשת הירח.

תמי :

לא קצין העיר ברחוב הלל.

יו"ר יוסי חביליו :

(לא ברור) זה לא חורשת הירח?

תומר :

יוסי, יוסי ליד ארומה המקורי איפה שארומה המקורי ליד קצין העיר.

יו"ר יוסי חביליו :

אה מה רשמית ליד המוזיאון האיטלקי? אני הייתי משחק שם כדורגל בתור ילד.

תומר :

אז שנייה חבר'ה.

יו"ר יוסי חביליו :

ליד כיכר המוזיקה.

תומר :

אני חושב שאפשר להשקיע, הגופים האלה שיש להם כסף יכולים לסמן מקומות ולהנגיש אותם, אם יש שם מקרן חברת עדן יכולה לקנות מקרן טוב אנחנו נביא לשם קולנוע של בני נוער משהו חבל על הזמן, זכינו בשנה האחרונה בפסטיבל חיפה, ירושלים, תל אביב.

יו"ר יוסי חביליו :

מה זה סרטים שאתם עשיתם?

תומר :

כן כמו שהסרטים שהדס עושה.

יו"ר יוסי חביליו :

ותהיה התעניינות תהיה התעניינות?

תומר :

מניח שכן שזה סרטים שהם.

יו"ר יוסי חביליו :

בטח בירח הם סרטים ככה חזקים.

רחל ציבעוני :

הבאנו הרבה קלאסיקות והמדהים הוא שזה היה בלי כסף בכלל אנשים עברו מכל המגזרים דתיים, חרדים, ערבים, כולם באו עברו, סתם עברו התיישבו וראו סרט זה היה מטרף. וגם אנשים קנו אוכל כי זה יושב על רחוב הלל שמה אז יש שם אוכל, זה מייצר כאן איזשהו, וזה רעיון נהדר תומר ואם

באמת אפשר לשכנע את חברת עדן כי מאוד קשה איתם, אבל להשמיש תשתיות קיימות זה לא כזה מסובך.

תומר :

יש מקור תקציבי בחברת עדן.

ליאת זכאי :

זה לא כזה בשמיים.

תומר :

כי אפשר לראות מה הם עשו במתחם מנורה ובעוד מקומות ומה עשו בתל אביב.

תמר :

זה לא המקור של עדן, עדן הוא הגורם המבצע הם קיבלו הזמנת עבודה מעיריית ירושלים והיו הגורם המבצע.

תומר :

בסדר אוקיי.

תמר :

אבל אבל עדן זה רעיון מעולה.

תומר :

שני דברים אחרונים שוב אחד זה פרויקטים.

יו"ר יוסי חביליו :

זה (לא ברור) כסף של קולנוע. בסדר אני מנסה לתרגם את מה שהוא אומר לתכל'ס.

תומר :

מלון הנשיא, מודל כמו מלון הנשיא בסדר המרחב החברתי שם זה עובד, זה עובד יפה אבל גם זה מקום.

יו"ר יוסי חביליו :

זה קצת בעייתי ויהודה יודע למה, אחרי זה אנחנו משלמים על זה במחיר.

תמר :

שנייה רגע אתה יכול להשלים את הריאיון הזה? לא הבנתי מה אתה מציע.

תומר:

יש שם סטודיואים מקסימים, ילדי פרא, התפירה של גילי.

תמר:

אבל מה.

תומר:

שזה, שזה זול, שזה מפוזר בעיר זה עוד מקומות, כי גם אם בית ספר רגיל רוצה לנסוע למקום הוא צריך להזמין אוטובוס, ככל שזה יהיה יותר מפוזר במקומות בעיר יותר קל לקחת כיתה וללכת איתה ברגל, ולצרוך אומנות ומתקרים לשם זה מעולה.

יו"ר יוסי חביליו:

אז פה אתה מדבר על תשתיות כבר.

תומר:

על הנגשה.

תמר:

הוא גם מדבר על פיזור, פיזור.

רחל ציבעוני:

גם פיזור וגם חשיפה ליוצרים.

יו"ר יוסי חביליו:

לא תומר, תומר, תומר.

תומר:

רעיון אחרון.

יו"ר יוסי חביליו:

לא אני רוצה לשאול אותך על זה.

הילה סמולינסקי:

אני רק אומרת שבמרכז העיר יש 60 מוקדים של אומנות, 30 מוקדים של אומנות, 60 או 30 אני לא יודעת.

תומר :

מדהים אני אשמח לקבל את הרשימה לא ידעתי, לא ידעתי על זה.

יו"ר יוסי חביליו :

לא אתה אומר שחסרים חללים, שאתה קיבלת אותם במלון הנשיא ותרצה לקבל אותם.

תומר :

יכול להיות שחלק מהמידע אני אפילו לא יודע.

הילה סמולינסקי :

אז אני אעביר לך בשמחה רבה.

תומר :

אוקיי מעולה רעיון אחרון שהו שינוי גישה, רעיון אחרון שבעיניי מעסיק אותי בכלל בתור מנהל של בית ספר לאומנויות, בעקבות מופע גרוע מאוד שראיתי ובכלל שאלות על הכוח של אומנות בימינו ויש גם לעולם האמנות והתרבות מקום לשאול את עצמו על הרלוונטיות שלו וזה, אבל זה לא לעכשיו.

יו"ר יוסי חביליו :

לא הבנתי.

תמי :

הוא עוד לא אמר.

תומר :

אני מדבר על זה, בגדול בחוויה, בתחושה שלי יש הרבה מאוד תרבות בירושלים הרבה, אין שבוע שאין פסטיבלים ואין לאן זה, והקהל לא מגיע. אני חושב שאפשר לחשוב גם.

יו"ר יוסי חביליו :

כמו שאמרת לי.

תומר :

שאפשר לחשוב גם על אמנות השתתפותית, על אמנות קהילתית. לא שאני מגיע לראות מופע מחול שיצר בן אדם אחד עם 12 אנשים מקצוענים, אלא איפה הקהל מרגיש שהוא חלק מהאומנות.

דניאל רוזנברג:

שהוא שותף.

תומר:

שהוא שותף, שהוא עושה, שהוא בא לעשות זה משהו אחר.

תמר:

אני ממש, כל הרעיונות שאמרת מהממים אני רוצה רגע להגיד משהו שאני לא, אבל כלפי כלפי עצמנו, אנחנו כנראה לא מתווכים לכם את העושר הזה באופן שאתם יכולים לשמוע אותו, וזו נקודה חשובה מאוד, שאנחנו צריכים לעבוד בה. כי זה קיים כל מה שאמרת בא לי להגיד לך אבל, אבל, אם היא אומרת לך בלי ה 60 מוקדים, ויש שעון חורף היא.

תומר:

צריך להנגיש את המידע.

תמר:

ויש את פסטיבל אוטליין, ויש פינות, אבל הבעיה היא לא אתם אנחנו לא מדברים את זה, אנחנו לא שנייה אנחנו לא. בטח גם אומנות טובה היא אומנות טובה, אומנות טובה היא אומנות טובה.

תמי:

זה מתאים לנוער? בוא כפרה לך תעשה איתי סיבוב רגע בגלריות שלנו.

תמר:

רגע אבל זה לא עניין של חשיפה חשיפה היא משהו חד פעמי אנחנו צריכים לדבר אתכם אחרת, אנחנו צריכים לדבר אתכם באופן שאתם תשמעו, אנחנו צריכים לקחת את הדברים המעולים שהאגף עושה וכאילו רגע לתווך אותם אחרת.

אלי כהן:

זה לא מתווך נכון.

הילה סמולינסקי:

לא נכון דניאל.

תומר:

מספיק שאתה עושה פתיחת גלריה.

אלי כהן :

הבעיה פה לא נקודתית אנחנו בעבודה עם מנחי לא מתווכחים עם מנהלי בתי הספר את הרושם של דברים בלי כסף בכלל.

תמי :

שנייה אני רוצה להגיד.

יו"ר יוסי חביליו :

אפשר להאריך בכמה דקות.

תמר :

בשם האגף שזה לא שהם מקומות שלא מגיעים אליהם אנשים, במקומות שמגיעים אליהם מול אנשים אבל אנחנו, גם אנחנו לא מכירים את הצרכים, הדס סיפרה כאן דברים שהם מדהימים בעיניי. יוסע אני רוצה רגע להגיד דוגמה מצוינת. העדליידע עכשיו שלנו באו לילד שלי הוא בצופים והציעו להם לעבוד כאילו בעדליידע, הם מקבלים 50 שקל ו 50 שקל הולכים לצופים וככה נהיה שם מאצ'ינג והילד שלי הולך להיות בעדליידע, מה לו ולאומנות? אבל הנה חשיפה לעדליידע אז זה מדהים בעיניי. לייצר קשרים גם עם תנועות נוער, בצופים יצרו קשר בתנועת נוער. יש כאן המון המון קשרים שאנחנו יכולים לייצר אני חושבת שאנחנו באגף תרבות צריכים לראות, יותר להקשיב יותר. אני הדס סיפרה כאן דברים מדהימים אומרת וואי איך לא ידעתי את זה עד עכשיו.

יו"ר יוסי חביליו :

רק יהודה ידע.

תמר :

ואני חושבת שזה צריך להיות רק התפקיד שלנו זה התפקיד שלנו להדק את הקשרים ולהיחשף יותר ולשמוע מה הם עושים, ושהם ישמעו מאיתנו, אז צריך כאן פורום של אגף תרבות עם מנהלי בתי ספר מי שרוצה כמובן, וגם עם מוסדות תרבות יש את פורום מוסדות תרבות בירושלים צריך גם להכיר אותם המנהלים צריכים להכיר פה.

נאור ריבקין :

זה לא רק ברמת הפורום זה גם תשתיות של דיוורור של מידע באופן שוטף והיכולת גם להתאים את השפה, וזה היכולת להבין לעומק את הצרכים של בתי הספר ולדעת לחבר בין מה שקיים היום לבין הצרכים של מנהלי בתי הספר. וזה, וגם לתלמידים עצמם גם לנוער בקצה ולא רק למנהלים.

תמר :

אז אנחנו צריכים לעבוד על הצירים האלה של הקשב.

תמי:

לא מספיק שותפויות, ליצור שותפויות, ליצור ממשקים אם תמשיכו לדבר ותציפו ואנחנו נגיד כן, כן, כן איזה יופי, תכלס לעשות דברים, ממש להתחבר לבתי ספר וליצור את ה, וליצור את השותפות הזאת זה מה, זה מה שצריך לעשות. אם יש מוסדות בירושלים יש מקום שקוראים לו JLM מכירים אותו? JLM מכירים?

יהודה פרודינגר:

יש JLM ויש פריזמה, יש כבר שלוש בעיר.

תמי:

פשוט על בסיס חברי אישי שנוצר.

תמר:

אבל עכשיו הפרסונות התחלפו.

תמי:

וזהו וזה נטרף. זהו ועכשיו פתאום מה יקרה מקום מדהים בירושלים.

יהודה פרודינגר:

אבל זה אמור עם (לא ברור) הרבה לא שמה המקורי.

תמי:

עשינו שם דברים מדהימים.

תמר:

לא נכון הם מדברים על תרבות אתה מדבר על הקהל.

יו"ר יוסי חביליו:

אז תומר אתה סיימת נכון? רה רגע שני חברי המועצה שהתמידו אתם רוצים להגיד משהו?

יהודה פרודינגר:

ישבתי שם.

יו"ר יוסי חביליו :

יהודה אנחנו צריכים לסיים אתה רוצה להגיד

יהודה פרודינגר :

אני קודם כול חושב שהשיבה הזאת מאוד מאוד חשובה באמת, והלואי שייצאו מפה דברים ופירות ברוכים אפילו לפני עוד תוספת תקציב אלא באמת רק מבחינת שיתופי פעולה והעברת מידע וידע, כי אני חושב שבהרבה העברת מידע וידע גם בלי כסף אפשר לעשות הרבה דברים ולהתקדם בהרבה דברים. לי כואב שהתרבות במגזר החרדי זה ללכת לגני חיות.

דניאל רוזנברג :

ממש זה לא רק מה שהם עושים.

תמר :

זה לא רק דווקא שם יש יש.

יהודה פרודינגר :

צריך לעודד אותם ליצירה, יש היום כבר בית ספר, אין ספק יצירה צריכה לעודד אותה.

תמר :

אין מספיק יצירה אבל אנחנו עובדים על זה.

יהודה פרודינגר :

עלינו לעודד אותם ליצירה יש היום בית ספר אומן אומן משהו כזה.

תמר :

אבל הם עושים מעבר.

יו"ר יוסי חביליו :

בוודאי זה שלנו.

הילה סמולינסקי :

אבל נראה לי שכולנו מבינים שיש המון המון אופציות השאלה איך עושים את הקשרים האלה.

יו"ר יוסי חביליו :

הילה הילה שניה, יהודה בבקשה.

יהודה פרודינגר:

אז אני חושב שיכול להיות שצריך לעשות במקום להחליט שאנחנו משתמשים בכסף לתת להם לצאת לאיזה אירוע תרבות ולקחת אותם לגן חיות, ולנתב את הכסף הזה, לארגן בתוכם יצירה, ולהסביר להם איך הם יכולים להביע כל מיני דברים שהם רוצים להביע באמצעות התרבות או משהו, להשתמש בכסף שמוקצה למגזר החרדי לדברים אחרים. אין להרבה הצגות שאפשר לקחת אותם.

דניאל רוזנברג:

דווקא יש הרבה הצגות יש הרבה יוצרים חרדים.

יהודה פרודינגר:

שמתאימות לחרדים?

דניאל רוזנברג:

יוצרים חרדים שבאים להציג בתוך בתי הספר החרדים.

יהודה פרודינגר:

אבל זה אתם, לא, לא אתם מביאים את זה.

דניאל רוזנברג:

בוודאי שזה אנחנו, בטח, יש את גולדי (לא ברור) הנהדרת, היא עושה (לא ברור) רפרטואר, והיא הקשר מול בתי הספר, והיא דואגת שהכל יהיה כשר ומותאם תרבותית בוודאי זה חשוב לנו מאוד

תמר:

מה שהוא שואל זה האם היתרון הירושלמי מעניק, נותן בתוך 6 מיליון מענקי פיתוח ליצירה או לטיוב או להרים למעלה את הרמה התשובה היא לא זה התפקיד של אגף תרבות.

דניאל רוזנברג:

זה אנחנו לא עושים את צודקת, אם זאת השאלה אז התשובה היא לא.

דניאל רוזנברג:

אני יוסי שתכיר לי יש רכזת לכל מגזר בת־שבע במגזר הכללי, סמי למגזר הערבי, גולדין למגזר החרדי, פעם הבאה נזמין את שלושתן שגם הן ידברו גם מתוך החוויה וההתנסות שלהם מול כל מגזר, והכל מאוד מאוד מכבד ומותאם תרבותית זה משהו שהוא ממש קריטי מבחינתנו בעבודה.

יהודה פרודינגר:

בליצר יצירה

דניאל רוזנברג:

זה גם חשוב מאוד אבל זה.

אלי כהן:

דבר אחד יהודה אני אומר את זה לך אל תנסה לחנך את החרדים.

יהודה פרודינגר:

לא מנסה לחנך.

יו"ר יוסי חביליו:

טוב אז חבר'ה תודה רבה לקחנו פה, קודם כל תודה שבאתם אני מקווה שאפשר יהיה ליישם, או כבר יש כמה תובנות אז יש תובנה אחת זה היתרון הירושלמי שזה כסף, יש תובנה שנייה להזמין את הנוער אולי גם לפה עם המנהלים ואולי עם המנהלים לשמוע אותם זה אולי לכיתות היותר גבוהות, אין ספק שיש תובנה מאוד מרכזית זה להדק את הקשר עם אגף התרבות כי מה שנאמר פה שיש דברים שקיימים ולא יודעים עליהם. בסדר ננסה לקדם את הדברים אז תודה רבה.